ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

6

NOV. - DEC. 1971

LØSSALG:
incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. febr.

LITO TLF. 21 18 15 SVENDBORG

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.

SUFOI's EKSPEDITION: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov

SUFOI's Bibliotek: Peder C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

SUFOI's PR-Afdeling: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling – Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentanter for Midtjylland (8000-området): Hanne og Poul Nielsen, Linå pr. 8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 51 11, Mollerup 156.

Repræsentant for Nordjylland (9000-området): Svend Erik Christensen, **Uttrupv. 8, 4., 9400 Nørresundby.**

Repræsentant for Sønderjylland (6000-området): Kai E. Møller, Gråstenvej, Felsted, 6200 Åbenrå, tlf. (046) 8 54 24.

INDEHOLDER bl. andet

Bør ufo-forskningen have støtte?

Både udenlandsk og hjemlig ufo-forskning har trange kår. Langt de fleste ufo-organisationer har mere end nok at gøre med at klare arbejdet med at indsamle og videregive informationer om ufo'erne gennem tidsskrifter, foredrag og anden informationsvirksomhed. Da de så godt som alle udelukkende støtter sig til frivillig, ulønnet arbejdskraft, er det i virkeligheden så som så med den egentlige forskning. Opgaven er simpelthen for krævende – både hvad angår tid og penge.

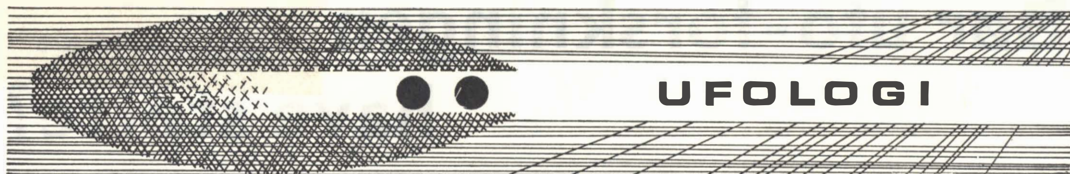
Det ville selvfølgelig være fristende at bede staten, private institutioner eller læserne om hjælp. Formålet er – efter vor mening – tilpas vigtigt til, at man kunne gøre det med ren samvittighed. Imidlertid ved vi jo alle, at staten skal spare – og at alle andre er tvunget til det – så det kunne være, man burde se bort fra denne mulighed.

Hvad kan vi så gøre? Ja, hvad kan der gøres for ufo-forskningen, *uden* det vil koste læserne eller skatteborgerne penge? Vel, noget *kan* der gøres, noget, der vil lette vore undersøgelser og underbygge vore resultater: Hvis vi kunne trække på oplysninger fra myndighederne, i form af en udnyttelse af diverse faciliteter, ville det afgjort have stor betydning for vort arbejde. Dette ville på samme tid være uden form for merudgift for nogen af parterne.

Hvis man i første omgang var i stand til at trække på oplysninger fra de militære og civile luftfartskontrolorganer såsom MIL-ATCC og ATCC i Kastrup, kunne det virkelig betyde en stor hjælp ved identifikation af ufo'er. Vi har i mange tilfælde behov for at vide, om der har været lufttrafik i et bestemt område på et bestemt tidspunkt. Dette ville nemt og hurtigt kunne bekræftes gennem disse centre, eventuelt suppleret af radardata, hvilket selvsagt ville lette identifikationen væsentligt. Ligeledes kunne man tænke sig, at man fra Vejrtjenesten kunne få oplysninger om det aktuelle vejr på observationstidspunktet og derved få oplysninger om f. eks. skydækkehøjde samt skymængde. Mulighederne er legio. Vi kunne forestille os mange andre eksempler, men i alle tilfælde ville det bogstaveligt taget ikke koste noget at yde os denne hjælp.

Vort mål er at overflødiggøre os selv. Den dag vi får overbevist myndigheder, offentlighed og videnskab om betimeligheden ved ufoforskning, og får dem til at sætte ind på dette punkt med fuld styrke, er vort job for så vidt overstået. Det er derfor paradoksalt, at vi må bede de selv samme instanser om at assistere os, for derved at kunne skabe et bedre grundlag for vort bevismateriale, der til sidst skal overbevise de samme instanser om behovet for ufo-forskning.

På trods af dette dilemma, prøver SUFOI nu en henvendelse til myndighederne i håb om at kunne opnå et positivt resultat til gavn for ufo-forskningen i Skandinavien. /ej

UFO'er og ETH

af Rayford R. Sanders

Mr. Sanders er luftfartsingeniør i Costa Mesa, Californien, og APRO's rådgiver i luftfartssager.

Siden mennesket første gang så op mod himlen, har han undersøgt de mange forskellige fænomener, han har set der. For århundreder siden henførte han sin forklaring til guderne. Det er først i vor nuværende og „oplyste" tidsalder, at videnskabelige og praktiske svar er fremkommet. Der har ganske vist været mange personer ned gennem historien, som har bragt de videnskabelige forskningsprincipper fremad, men hovedparten af disse personer er blevet mødt med modstand, om ikke direkte forfølgelse, i deres forsøg på at forklare disse fænomener. Og endog i vor oplyste tid, hvis man da kan kalde begyndelsen af 90'erne sådan, nægtede videnskaben at tro, at der kunne falde materiale ned på Jorden fra rummet. Med denne baggrund er det ikke særligt overraskende at finde en vis modstand mod tanken om de uidentificerede flyvende opjekter (UFO'-er); ikke blot mod *anerkendelsen* af fænomenet, men endog mod *studiet* af det. Nye idéer er sjældent blevet nådigt modtaget, hverken nu eller i fortiden. Kun accepterede idéer med mindre revisioner modtages beredvilligt af vor offentlighed.

Skønt mange teorier er fremsat om hvad UFO'erne er, så er den mest almindeligt accepterede ETH (den ekstraterristriske*) hypotese). ETI (ekstraterristrisk intelligens) er for mange en vanskelig idé at acceptere; for nogle af dem, som accepterer den, er antagelse af ETI *i Jordens atmosfære* ikke mulig.

Eftersom årene er gået, *er* der sket fremskridt i UFO-sagen. Ikke blot er der samlet flere oplysninger, som viser visse sammenhænge i UFO-aktiviteten, men antallet af mennesker, som har set dem, og antallet af mennesker, som tror de eksisterer, er steget bemærkelsesværdigt. Afstemninger har vist, at omkring fem millioner amerikanere tror, at de har set et UFO og ca. 47 pct. af befolkningen tror, de eksisterer. (Se også omtalen af de amerikanske opinionsundersøgelser i UFO-NYT nr. 2, 1971 – under omtalen af Warren). Fremskridt, der ikke så let kan måles i tal, er holdningen til UFO-forskning. Beskæftigelse med UFO-forskning i dag er ikke helt det samme problem for enkeltpersoner, som det var for tyve år siden. Flere og flere anerkendte videnskabsmænd er ved at blive interesseret i emnet; det er blevet mere respektabelt, end det før har været. Efter at den formodning er fremsat, at UFO'erne er ujordiske, kommer spørgsmålene, hvorfra og hvordan?

Det er næppe mange UFO-forskere, der tror, at UFO'erne stammer fra vort solsystem. Dette betyder dog ikke, at en planet, måne eller asteroide ikke kunne tænkes anvendt som en mere bekvem operationsbase. Der er indsamlet tilstrækkeligt mange oplysninger om vort solsystem til at man kan regne med, at ingen af de kendte planeter har liv, som vi kender det.

---

*) *Hypotesen om, at UFO'er kommer fra et sted uden for Jorden. red.)*

Vendingen „som vi kender det" er forsætlig. Hvis man antager, at nogle af UFO-rapporterne er nogenlunde nøjagtige, så må de rapporter, der taler om ufonauter, også tages med i overvejelserne. Størstedelen af disse rapporter tyder på, at ufonauterne er humanoide (dvs. menneskelignende); derfor repræsenterer de sandsynligvis liv, som vi kender det. Det er naturligvis på dette tidspunkt ukendt, om der er fysiologiske forskelle. Det er ikke urimeligt at forvente, at liv, der har udviklet sig på en planet, der ligner vor Jord, også har lighed med livet på Jorden, men det er heller ikke urimeligt at forvente nogle forskelle. Der er skrevet en hel del om dette emne, så det skal ikke her diskuteres i detaljer. Man kan slutte af alt dette, at ufonauterne er humanoide, og at de sandsynligvis stammer fra et sted udenfor vort solsystem. På nuværende tidspunkt er emnet åbent for debat, og alle gode hypoteser er lige acceptable.

Hvis UFO'er ikke stammer fra dette solsystem, hvor kommer de så fra? Der er bogstavelig talt ubegrænsede muligheder. Nogle bedømmer antallet af jordlignende planeter i vor galakse til 640 millioner, og med en jævn fordeling, vil de ligge 27 lysår fra hinanden. Det nærmeste system er Alfa Centauri, kun 4,3 lysår borte, og så er der Sirius, i en afstand af 8,6 lysår, begge kan have beboelige planeter; eller måske Procyon, 11 lysår væk, eller Altair på 16 lysårs afstand. På nuværende tidspunkt ved vi ikke, om nogle af disse stjerner har beboelige planeter i bane rundt om sig (og vi ved heller ikke, at de ikke har beboelige planeter), men selv om vi antager, at de har, hvordan kunne nogen så rejse over disse store afstande for at besøge os?

Svaret på dette spørgsmål er selve sagens kerne. Vi ved endnu ikke, om det kan gøres. Vi kan kun formode, at hvis UFO'erne *virkelig* repræsenterer ujordiske besøgende, så *er* det blevet gjort. Det argument, at det ikke kan lade sig gøre uden at tidselementet bliver uoverkommeligt, er en af hovedårsagerne til, at man nægter at tro på ujordiske besøgende.

Adskillige ledende videnskabsmænd har fremsat bemærkelsesværdigt enslydende erklæringer, hvor de har sagt, at de ikke tror, vi bliver besøgt nu, eller at vi er blevet besøgt i fortiden, men at vi kunne blive det i fremtiden. Hvis fremtid? Vor eller deres? Hvad vil blive SÅ anderledes i VOR fremtid, at DE kan besøge os? Kunne vor fortid og nutid ikke være deres fremtid? Hvis „de" kan besøge os om 10.000 år (som en videnskabsmand udtrykte det), hvorfor så ikke nu? Denne form for logik er forvirrende!

Selv, hvis man tager tidskompressionen i betragtning, hvor den anvendte tid for rumrejsende bliver umådeligt reduceret ved hastigheder nær lysets, ville en rejse på fem til ti år løbe op til hundreder af år her på Jorden. De hermed forbundne vanskeligheder er indlysende, men det betyder ikke, at nogen ikke kan gøre det i fremtiden. Altså nogen fra Jorden i *vor* fremtid! Løsningen på problemet i dette forhold mellem rum og tid kunne være én af to ting, eller dem begge. 1) andre væseners levetid kan være fuldstændig forskellig fra vor, og 2) lysets hastighed er måske slet ikke den begrænsende faktor, vi tænker os.

Med vor nuværende viden ville det være mere end dårskab at spekulere på levetiden i andre civilisationer, men samtidig er der intet bevis for, at deres levetid ikke kunne være tusinde år eller mere. Indtil vi ved det sikkert, kan dette lige så lidt udelukkes, som det kan formodes.

Hvad angår lysets hastighed spiller forholdet mellem energi og masse ind. Ifølge Einsteins teori er lysets hastighed den begrænsende faktor, fordi massen, når vi nærmer os lysets hastighed, bliver større og større, hvilket betyder, at der kræves mere og mere energi til at accelerere til en endnu større fart. Ved lysets hastighed bliver massen uendelig og den energi, der kræves for at accelerere fra dét punkt, er uendelig. Længe før vi når lysets hastighed vil den nødvendige energi overskride en praktisk grænse. Men hvad ville der ske, hvis vi ved et eller andet videnskabeligt lykketræf fandt ud af, hvordan man kan eliminere eller neutralisere en masse? Det er en interessant tanke.

Utallige teorier om rejser i rummet kan fremsættes, og mange af dem er allerede blevet fremsat, men selv med vor nuværende formåen kan vi forudse en måde at rejse til de nærmeste

stjernesystemer indenfor de næste ét til to hundrede år. Der findes lige så mange forskellige meninger om dette emne, som der findes mennesker til at udtrykke dem, men om *vi* kan udføre det eller ikke, har intet at gøre med, om *andre* er i stand til det.

The APRO Bulletin, marts-april 71. /BK.

Læs også Rayfords Sanders' artikel om *Flyvende tallerkener og det „faldende blad"* i UFO-NYT nr. 8, 1969. – *IOKj.*

*

Det kritiske hjørne

De små grønne på Månen ...

Efter at vi i UFO-NYT nr. 2/1971 havde beskæftiget os med de nyere videnskabelige oplysninger og teorier om Månen, har vi modtaget en del reaktioner fra læsere, der ønskede at høre vor indstilling til de „oplysninger", der fra anden side var fremkommet om f. eks. „vand på Månen", „selvkørende bæltekøretøjer" og „bygningsværker".

Selvom det har været tidkrævende, har vi hidtil svaret de af læserne, som har forespurgt om disse ting, i privat korrespondance. Imidlertid mener vi dog, at alle vore læsere efterhånden har krav på at vide, hvorledes SUFOI's stillingtagen er til disse ting.

Vi gør opmærksom på, at den følgende kommentar, som vi har bedt Ole Henningsen udfærdige, ikke er tænkt som et angreb på bestemte personer, men derimod på en holdning over for videnskabelige oplysninger og teorier. Den skal bl. a. opfattes som et led i diskussionen omkring „den store hemmeligholdelse", dvs. om myndigheder og videnskab hele verden over hemmeligholder deres viden om UFO'erne over for offentligheden:

Interesserede har i længere tid kunnet købe 3 NASA-fotos fra Månen hos IGAP[1]). Disse fotos blev ledsaget af et tekst-ark, der beskrev „vand på Månen", „rør-bygningsværker" og „selvkørende bæltekøretøjer".

Disse ting er også tidligere kort omtalt i Jyllandsposten, 12/1 1969 og igen 26/9 1971. Endvidere har IGAP fornylig udsendt et særtryk af en artikel i UFO-Kontakt[2]), hvori disse ting beskrives.

I det tekstark, der medfølger de 3 NASA-fotos, hedder det i omtalen af Tsiolkovsky-krateret (fig. 1):

> *„NASA FORKLARING: Apollo 8 udsigt over Tsiolkovsky krateret på Månens bagside. Position 22 grader S, 128 grader E, optagevinkel 68 grader. Den sorte masse i krateret ved videnskaben ikke,*

> *To mænd sidder på den første restaurant på Månen.*
>
> *– Jeg bryder mig ikke meget om stedet her, siger den ene. Det mangler atmosfære.*

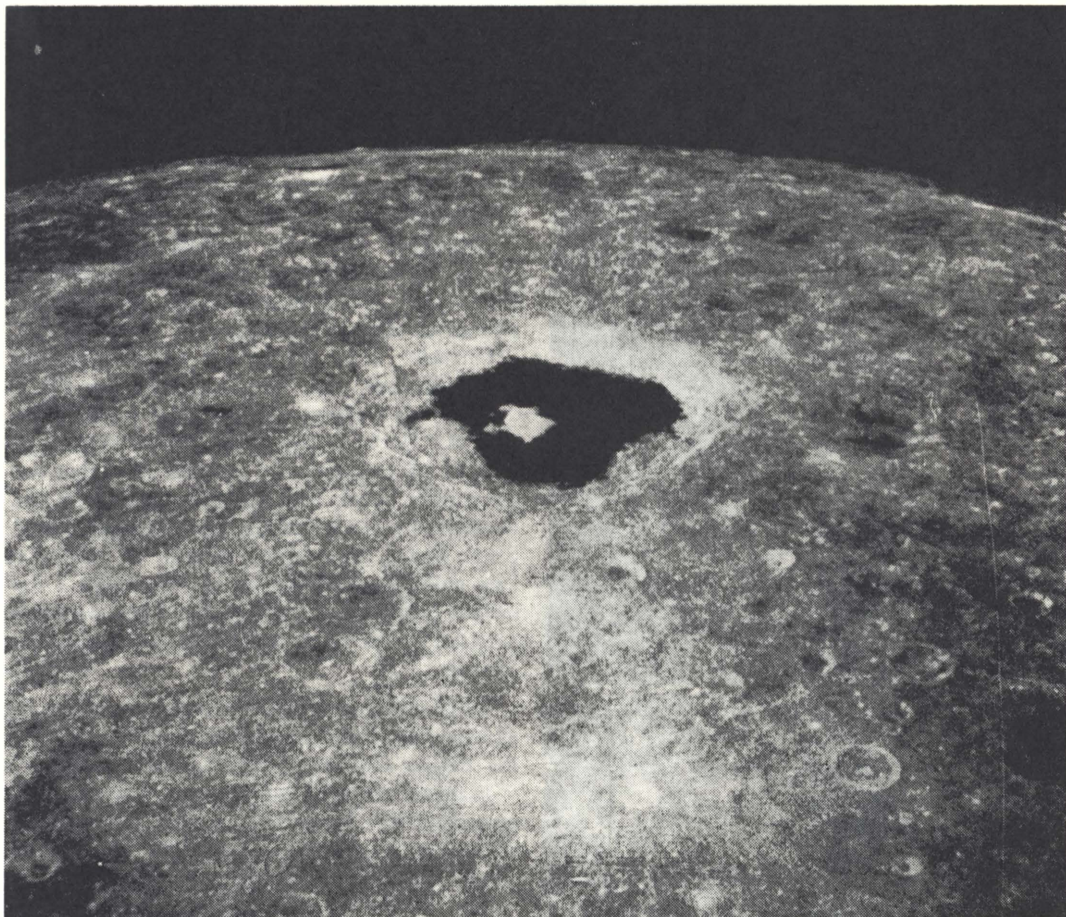

Fig. 1.

hvad er; den må være kommet fra Månens indre.

VOR UDLÆGNING: (altså IGAP's red.) Den sorte masse i Tsiolkovsky krateret og i andre kratere, som er synlige på dette billede, ligesom i andre kratere synlige på andre billeder er efter vor opfattelse vand. Vi ved, at der er en vis atmosfære på Månens bagside, hvilket jo også er en betingelse for, at der kan være vand.

GEORGE ADAMSKI: Nederst på side 144 i „Ombord i rumskibe" skriver G.A.: „Nu er vi ved at nærme os den side af Månen, som aldrig er set fra Jorden . . . På denne side af Månen findes der en række bjergsøer og floder. Du kan se en af søerne lige neden under. Floderne løber ud i en meget stor vandsamling."

N.B.. Farveoptagelser af omtalte kratere viser, at den sorte masse er blågrøn."

I bogen „Exploring Space with a Camera"[3]), findes to fotos (fig. 2 og 3) af Tsiolkovsky-krateret med følgende tekst:

„Her", forklarede Israel Taback fra kontoret for måne-projekter, Langley Forskningscentret, NASA, „er et vid-vinkel foto og et nærfoto (med telelinse) af Månens bagside, taget samtidig af Lunar Orbiter III den 19. februar 1967.

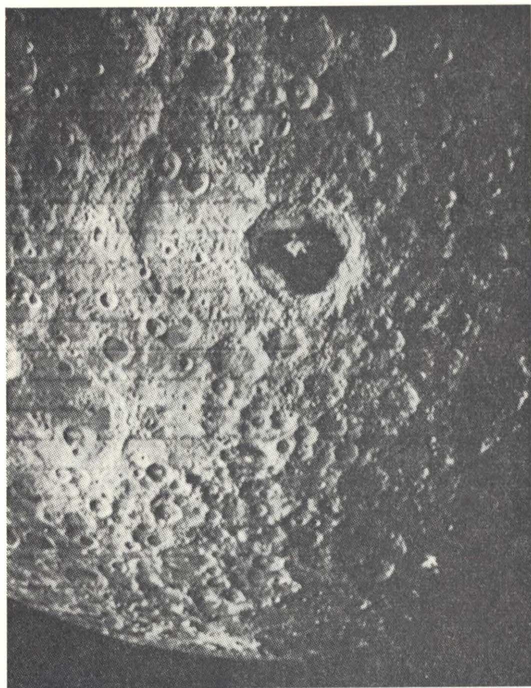

Fig. 2. (øverst) og fig. 3.

Rumkapslen befandt sig i en position nær ækvator og ca. 900 miles over overfladen. Den var dirigeret til at se skråt mod syd. Det område af bagsiden, som ses på vid-vinkel-fotoet er den østlige del af den sydlige halvkugle og spænder fra ca. 10 grader syd øverst, til 55 grader syd nederst. Bredden af det dækkede område ved ækvator er omtrent 750 miles.

Nærfotoet viser den centrale del af området på vid-vinkelfotoet, men meget tættere på. Hver stribe (aftegnet med svage parallelle linjer) er ca. 4¾ miles bred.

Området, som ses på vid-vinkelfotoet, har mange kratere, som hele bagsiden har det. I den retning afviger den betydeligt fra forsiden, hvor der findes mange have. Der er også nogle af dem på bagsiden, og krateret med den meget mørke bund, som ses nær midten af vid-vinkelfotoet, er et udmærket eksempel herpå. Dette krater, som delvis dækkes af nærfotoet i en større forstørrelse, er ca. 150 miles i diameter. Det kaldes Tsiolkovsky. Dets udseende antyder, at det er dannet på samme måde som havene."

Vedr. Månens atmosfæretæthed henviser jeg til beregningerne i artiklen af mag. scient. Tommy Jørgart i næste nummer af UFO-NYT.

Magister Asger Lundbak siger om en måneatmosfære[4]): „Umiddelbart efter Månens opståen har den muligvis besiddet såvel atmosfære som flydende vand; men både luft- og vandmolekyler er diffunderet ud i verdensrummet på grund af Månens ringe tyngde. Nutildags er Månens atmosfære, hvis der overhovedet er nogen, i hvert fald mange milliarder gange tyndere end Jordens atmosfære". Videre hedder de i magister Lundbaks bog[5]): „. . Man må imidlertid erkende, at der ikke nu til dags kan forekomme flydende vand på Månens overflade. Vand ville, hvis det under de nuværende forhold blev placeret i f. eks. en fordybning på Månen, meget hurtigt komme i kog og fordampe ud i verdensrummet, væsentligst fordi der jo ikke er noget atmosfærisk tryk til at holde på det flydende vand."

Iflg. alle videnskabelige målinger og teorier er der altså ingen mulighed for, at fritliggende vand i form af f. eks. søer kan forekomme på Månens overflade.

Hvis man ser nøjere efter på nærfotoet af Tsiolkovsky-krateret (fig. 3) vil man opdage, at der findes i massevis af små kratere i „vandet“, hvilket netop også beviser, at der ikke kan være tale om vand.

Hvis der havde været en atmosfære på Månen, ville vi ikke kunne have oplevet at se en en fjer og en hammer falde samtidig til Måneoverfladen; et eksperiment, som blev udført til ære for alverdens TV-seere af de amerikanske astronauter David Scott og James Irwin fra APOLLO 15 i august 1971[6]).

Nogle undrer sig over, at støvet, som astronauterne hvirvler op under deres vandreture, ikke lægger sig straks (hvilket igen udlægges som et givet tegn på tilstedeværelsen af en atmosfære). Forklaringen skal imidlertid søges i, at Månens tyngdekraft kun er en sjettedel af Jordens.

Endvidere skal det kraftigt pointeres, at den så ofte omtalte „solvind“ intet har at gøre med en atmosfære. Der er tale om elektrisk ladede partikler, udslynget af Solen.

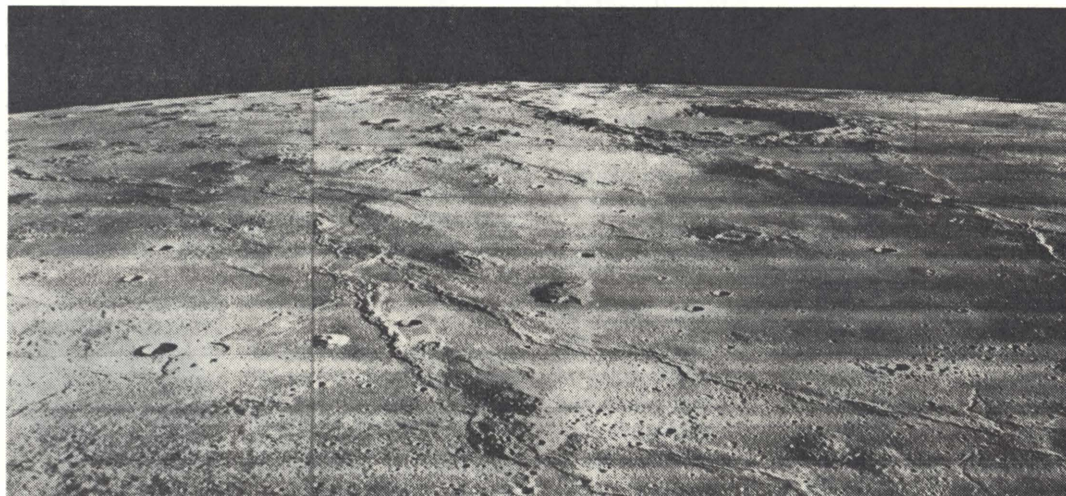
Et andet foto (fig. 4) får af IGAP denne omtale:

> *„NASA FORKLARING: Lunar Orbiter II billede fra området ved Mariuskrateret visende en række „domes“. Disse domes er fra 2 til 10 miles i diameter og fra 1.000–1.500 fod (300–500 m) høje. De menes at være opstået ved en aktivitet i Månens indre.*
>
> *VOR UDLÆGNING: (IGAP's, red.) Direkte betyder DOMES – KUPLER. Det, vi ser her, er nærmest RØR. – RØR, som er fra 3,5 til 28 km i diameter, fra 300 til 500 m høje, lige tykke ved jorden og helt oppe og jævne som en nypudset væg.*
>
> *SPØRGSMÅL TIL DEM: Tror De, at naturen frembringer noget så teknisk perfekt, som man vel nok må have lov at sige, at disse konstruktioner er?*
>
> *NB. Bemærk venligst, at der er en lang række andre kratere i dette område, og at disse kratere næsten til forveksling ligner og dermed kamuflerer RØRENE.“*

Ærligt talt, mon ikke der er tale om en komplet misforståelse??? NASA har overhovedet ikke på noget tidspunkt omtalt de kratere, der af IGAP udlægges som værende rør. Det, NASA omtaler, er en række forhøjninger i terrænet, som man mener er tegn på vulkansk aktivitet i Månens fortid. Se selv forhøjningerne på fotoet (fig. 4), hvorom Clifford H. Nelson, leder af Lunar Orbiter projektet, Langley Forskningscentret, NASA, siger[7]):

„Dette vidunderlige foto, taget skråt mod

Fig. 4.

nord af Lunar Orbiter II, viser Marius bjergregionen kort efter Månens solopgang. Billedet blev taget den sidste dag, Lunar Orbiter fotograferede, den 25. november 1966, med mekanismen, der opvejer billedbevægelsen, slået fra.

Horisontens svage krumning er 250 miles fra Orbiters vid-vinkel (40 grader) kamera. Krateret Marius 50,7° Vest, 12° Nord, er ca. 25 miles i diameter og en mile dyb. Dets bund er overraskende flad.

Den centrale del af dette sted domineres af en iøjnefaldende række kuppel-strukturer. Disse kupler er op til 10 miles i diameter og så meget som 1.500 fod høje. Mange træk har lighed med vulkanske kupler i det nordlige Californien og i Oregon. De menes at være resultatet af en opadgående bevægelse af magma, som har skubbet den overliggende klippe væk, og som i nogle tilfælde er flydt ud på overfladen som lava.

De uregelmæssige rækker af bjerge, der ligger tværs over Månen på dette sted, ligner de små bølger, der vasker op om flade kystområder på Jorden. Disse bjerge er tilsyneladende dannet af lava, strømmet ud gennem revner i måneskorpen."

De småkratere, som af IGAP udlægges som „rør" (altså bygningsværker), findes der en mængde af på Månen. De læsere, som har set en eller flere af APOLLO-filmene, har måske lagt mærke til disse og at deres regelmæssige udseende i høj grad er afhængig af betragtningsafstanden. Jo nærmere man kommer, desto mere går mystikken af kraterne.

Fig. 5 og 5a viser resultater af modelforsøg til belysning af skyggedannelsen ved „et rør ned i overfladen": Iagttagelsesvinklen er hhv. ca. 30° og „lodret". Læg især mærke til den skarpe, lige lodrette skygge, der altid vil dannes på siden af røret, hvor Solens stråler ikke længere lyser. Denne skygge vil være tilstede uanset størrelsen af solhøjden.

Forfatteren til bogen „MÅNEN. Hvad de nye billeder har fortalt os"[8]) dr. techn. Th. Madsen, har studeret mere end 2.000 fotos af Månens overflade. På kun to fotos fandt han ingen af disse mindre, næsten cirkelrunde kratere kaldet tragte (funnels), hvorom han bl. a. i sin bog skriver: „De er som navnet siger, spidse fordybninger af næsten geometrisk korrekt tragtform. Det virker ganske overraskende i et ellers vildt og forrevet landskab at støde på objekter, der set fra oven er nøjagtigt cirkelformede ... De har ikke tidligere været erkendt som en særlig type, skønt de på klar og afgørende måde skiller sig ud fra de to andre grupper (ringbjerge og meteoritkratere) navnlig ved, at skyggen i dem først forsvinder, når Solen har nået en højde af ca. 40° ... Den almindeligst forekommende type er omgivet af en lav vulst. Hvor intet har grebet forstyrrende ind, er disse vulster ganske lette, som var de lavet på en drejebænk og adskiller sig herved både fra ringbjergenes volde og fra de lave volde, som meteoritter har presset op."

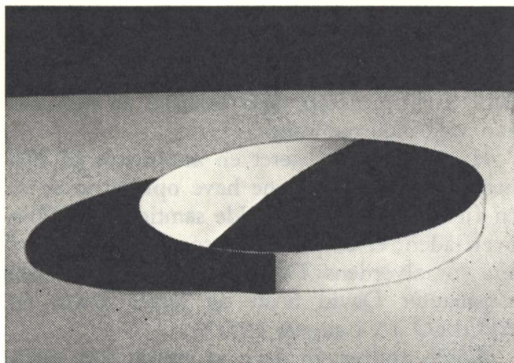

Fig. 5.

Skyggedannelsen ved forskellige solhøjder i disse småkratere eller tragte, hvis diameter kan variere fra få meter og til et halvt hundrede kilometer, fremgår af fig. 6.

Hvordan danner naturen sådanne formationer? Man ved det ikke med bestemthed, og jeg skal ikke her tage standpunkt for den ene eller anden teori, blot henvise til dr. techn. Th. Madsens teori, der er nærmere omtalt i hans bog. Den går i korthed ud på, at is i undergrunden

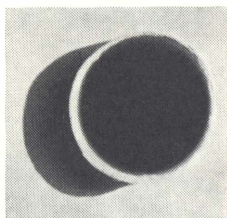

Fig. 5 a.

Sammenlign dette modelfoto med fig. 6, 25° og 35° solhøjde. „Røret" har kun en smal lysstribe, hvis bredde ved en given solhøjde afhænger af „kamera-højde" og „rør"-diameter.

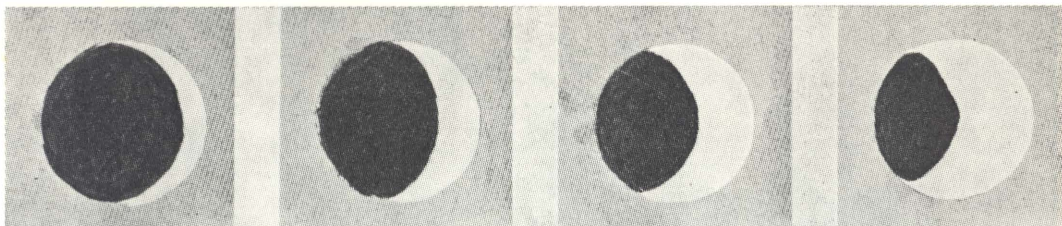

Fig. 6. Solhøjder: 5°　　15°　　25°　　35°

er skudt op og har dannet en kegle i overflade-materialet. Ved en senere smeltnings- og fordampningsproces er der dannet hulrum i undergrunden, som det overliggende måne-materiale synker ned i. (Se også artiklen om vanddamp på Månen, side 239, som synes at bekræfte dr. Th. Madsens teori. red.). Lignende nedfaldstragte findes også på Jorden. Fig 7 viser, hvorledes en sådan proces er genskabt i modelforsøg. Læg især mærke til den teknisk perfekte form, der fremkommer.

Disse småkratere vil holde deres form, indtil de på et tidspunkt måske bliver udsat for et måneskælv eller et nærliggende meteorfald. Der sker ingen form for almindelig erosion på måneoverfladen, idet denne proces kræver tilstedeværelse af en atmosfære.

Det sidste foto i IGAP's serie (fig. 8) har fået denne omtale:

„NASA-FORKLARING: Lunar Orbiter V billede af rullende sten i et område 900x900 m inde i selve Vitello krateret. Den nederste større sten, som er omkring 25 meter i diameter, har rullet ca. 300 m, medens den øverste og mindre sten er omkring 5 m i diameter og har rullet ca. 400 m. De ruller ned af en skrænt.

VOR UDLÆGNING: (IGAP's, red.) De er næppe sten, men derimod et eller andet selvkørende.

BEGRUNDELSE: Lys og skygge viser, at „stenene“ næppe ruller nedad, men snarere opad. Den øverste, mindre sten kommer endvidere tydeligvis op fra et mindre krater (ses tydeligt på originalen). Den større sten for neden bevæger sig på tværs af en skråning til et krater uden at bøje af og rulle ned i det, og de efterladte spor viser, at genstanden, hvis den er en sten, må have mange flader.

SPØRGSMÅL TIL DEM: Tror De, at så store sten kan rulle opad – uden hjælp? Tror De, at så kantede sten kan rulle nærmest lige ud? Skal rullende sten ikke følge terrainet – selv på Månen? Hvordan kan de efterladte spor, som originalen klart viser, gentage SAMME mønster igen og igen, næsten som hos bæltekøretøjer?

NB. På et andet foto, som vi har, ruller to sten i hver sin retning, medens de passerer hinanden – ruller de mon også BEGGE nedad?“

Det må kraftigt pointeres, at selv trænede seleneologer er meget varsomme med at udtale sig så kategorisk, som IGAP her har gjort. Det

Fig. 7.

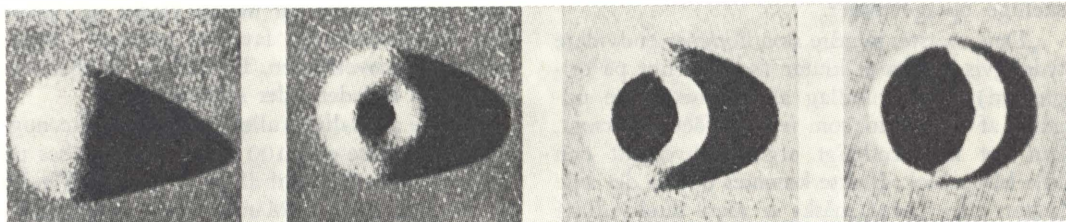

Fig. 8.

er uhyre svært at afgøre, hvordan terrænets højdekurver i virkeligheden er, hvis man ikke har flere fotos af samme område, måske med forskellige optagevinkler.

„Den øverste, mindre sten kommer endvidere tydeligvis op fra et krater (ses tydeligt på originalen)." På grundlag af de forskellige udgaver af dette foto, som jeg har fået undersøgt, kan det ikke endeligt afgøres, hvorvidt den lille klippeblok direkte kommer op fra det lille krater, eller (hvad måske er mere sandsynligt) kommer længere oppe fra i billedet og blot krydser det lille krater.

Der er intet ualmindeligt eller mystisk i, at disse klippeblokke har mange flader og derfor helt naturnødvendigt laver et gentaget „mønster" i måneoverfladen. En officiel NASA-forklaring til billedet lyder således[9]:

„Sporene af utallige rullende klippeblokke, nogle af dem mere end 100 fod i tværsnit, ses på Lunar Orbiter V's nærbillede af krateret Vitello på den sydl. rand af Månens Mare Humorum",

bemærkede Kenneth L. Wadlin fra Måne- og planetprogrammerne, NASA. „Billedet blev taget den 17. august 1967 fra ca. 100 miles højde. To sådanne spor kan ses i forstørrelsen. Det afvekslende mønster i det 900 fod lange spor, som den store klippeblok har afsat, viser, at denne blok med et tværsnit på 75 fod er ret kantet. De stød, den fik ved at rulle, fik den ikke til at gå i stykker eller blive afrundet. Dette peger både mod renheden af det materiale, den er lavet af, og på det omgivende overfladematerialets løse beskaffenhed.

Det mere ensartede spor af en mindre, mere afrundet klippeblok, kan ses til højre for den store. Denne mindre blok er over 15 fod i tværsnit og bevægede sig 1200 fod, før den lagde sig til hvile. Klippeblokkene kan være sat i gang af måneskælv eller meteornedslag."

I samme NASA-bog bringes et foto[10]) taget af Lunar Orbiter III af den sydøstlige indre væg af et mile-bredt krater, der uofficielt betegnes som „Sabine EA". Dets beliggenhed er 2° 48' Nord, 24 ° 54' Øst. På dette foto ses også spor efter en rullende klippeblok. Newell J. Rask fra det amerikanske geologiske selskab skrev herom bl. a.: „Sporet viser, at overfladematerialet på dette sted er jordlignende, hverken solid klippe eller dybt støv. Sporet er 1200 fod langt og 6 til 15 fod bredt. Dets friske udseende antyder, at blokken har rullet for ikke så længe siden, sandsynligvis flyttet af et lille måneskælv, forårsaget af et meteornedslag med høj hastighed i nærheden."

Der er intet til hinder for, at to spor fra rullende klippeblokke kan krydse hinanden. De vil alligevel næppe være afsat samtidig!

Fra IGAP-materialet[2]) vil jeg endnu engang tillade mig at citere:

> *„Vær derfor meget, meget varsom med ikke at blive rygtespreder om Månen. Vi vil med passende mellemrum give sande oplysninger om Månen og rumprogrammet, så gør jer selv og os allesammen den tjeneste at „n ø j e s" med at sprede det, I kan få herfra. Kan vi blive enige om det, undgår vi, at vi er med til at sprede yderligere forvirring og ufrivilligt støtte de negative kræfter, som snart vil blive kendt af alle."*

Hvis de „oplysninger", der senere vil fremkomme, er lige så „sande" som det til nu offentliggjorte materiale, ville de egne sig bedre i science-fiction litteraturen.

Regner man da overhovedet ikke med, at der findes selvtænkende, forholdsvis intelligente mennesker blandt UFO-interesserede i dette land?? Mennesker, der ikke ønsker at lade sig vildføre af selvbestaltede Måne-eksperter.

I det foregående har jeg blot forsøgt at gøre rede for nogle af de videnskabelige teorier og en del af de videnskabelige facts, der findes om vor nære nabo i rummet. Skulle jeg på samme måde som IGAP give læserne et „godt råd" om, hvad man skal tro om måne-oplysningerne, så skal det være at gå kildehenvisningerne igennem og flittigt benytte de lokale biblioteker, hvorfra man kan skaffe en mængde nyere litteratur og foto-materiale om emnet på dansk og engelsk. Så har man hjemme lejlighed til i ro og mag at studere tingene.

Der er absolut ingen grund til at tro, at *De* ikke skulle være lige så egnet til at bedømme de fremlagte oplysninger om Månen, som en hvilken som helst anden amatør på området.

Uanset, at det naturligvis ikke bider på „sande troende", vil jeg endnu engang citere udtalelser fra en videnskabsmand fra NASA. Direkte adspurgt om en eventuel hemmeligholdelse af materiale, udtaler Dr. Richard S. Young, chef for NASA's exobiologiske afdeling i september 1970 i et NICAP-interview[11]):

„Young: . . . lad mig sige, at når vi skal til at tage billeder fra en anden planet, sender vi ikke bare et kamera. Vi har et hold videnskabs-

— Så kan I godt tage „kraterne" ned, gutter . . .

mænd, der har ansvaret for at konstruere det kamera. De har ansvaret for, at kameraet tager den rette slags billeder, har den rette fokusering, bruger den rette slags films, filtre etc. Og de laver planer for alt, hvad det kamera skal bruges til. Der er et videnskabeligt formål med ethvert billede, der bliver taget.

Og disse gutter vil sidde her og vente på, at billederne kommer ind. Når disse billeder kommer, og de begynder at se på dem og analysere dataene, siger de, well, dette foto er taget med dette filter, og de går tilbage i deres program og udfærdiger en rapport, som bliver offentliggjort så hurtigt som muligt. Hvis de ser et eller andet i retning af det, De taler om, dvs. der f. eks. ser ud som en bygning, der kaster skygge, er jeg sikker på, at de ville blive højst forbavsede og prøve på at regne ud, hvad det kunne være og prøve at få et stykke af det, så vi kunne analysere det osv. Men jeg kunne ikke tænke mig noget sted i processen under normale omstændigheder, hvor noget sådant ville blive undertrykt. Vi har ikke nogen generaler, der kigger over skulderen på os og siger: Ah, ha, det er ikke bare en bygning, det er en fæstning. Det må vi klassificere („hemmeligstemple"), og det kan vi ikke lade gå videre til offentligheden. Det sker simpelthen ikke."

En af UFO-Investigators læsere har spurgt NICAP:[12]) Har NICAP nogle oplysninger om de rygter der vil vide, at amerikanske astronauter stødte på ukendte genstande på Månen?

Da svaret fuldstændigt falder sammen med min egen indstilling til emnet, vil jeg slutte mit indlæg med NICAP's svar:

„Efter at have talt en hel del med Dr. Richard S. Young fra NASA om denne mulighed, tvivler vi i NICAP temmelig stærkt på, at noget så dramatisk kunne ske, uden at pressen eller videnskaben fandt ud af det.

Hvis Månen udelukkende tilhørte en enkelt nation eller et enkelt hold forskere, ville censur af de begivenheder, der skete, være relativt nemt. Men i den aktuelle situation kan den ene rumorganisation ikke kontrollere, hvad en anden måtte opdage eller vælge at offentliggøre.

Månen er fotograferet af både amerikanske og russiske kameraer og er under konstant observation af astronomer over hele verden, både amatører og professionelle. På et tidspunkt vil videnskabsmænd fra Rusland og mange andre lande følge i de amerikanske månemænds spor i et stort måneudforskningsprogram. Hvis der i øjeblikket er noget sensationelt, som bliver holdt hemmeligt af den amerikanske regering, om hvad man fandt på Månen, så vil det sandsynligvis ikke være en hemmelighed ret længe."

Det sete afhænger . . . . .

Ole Henningsen

– – –

KILDEHENVISNINGER:

1) IGAP, Major H. C. Petersen, Tværhave 6, Mølholm, 7100 Vejle. 3 fotos: „Interessante opdagelser på måneoverfladen".

2) UFO-Kontakt nr. 2/1971. Særtryk: „grønne mænd på månen".

3) Exploring Space with a Camera. Compiled and edited by Edgar M. Cortright. Scientific and Technical Information Division, NASA, Washington, D.C. 1968, side 97.

4) Asger Lundbak: Bogen om MÅNEN, P. Haase & Søns Forlag, København 1969, side 10.

5) do., side 81.

6) Div. dagbladsreferater og fotos fra TV-skærm. Politiken, 3/8 1971.

7) se 3), side 90.

8) MÅNEN. Hvad de nye billeder har fortalt os, af dr. techn. Th. Madsen. Trykt hos Behrndt Bogtryk og Offset, juli 1969. Trykt i 2.000 eksemplarer, hvoraf 1.000 eksemplarer er stillet til rådighed for boghandlere.

9) se 3), side 118.

10) se 3), side 104/105.

11) UFO-Investigator, maj 1971. Udgivet af NICAP – National Investigations Committee On Aerial Phenomena, Suite 801, 1730 Rhode Island Avenue N.W., Washington, D.C. 20036, U.S.A.

12) UFO-Investigator, august 1971.

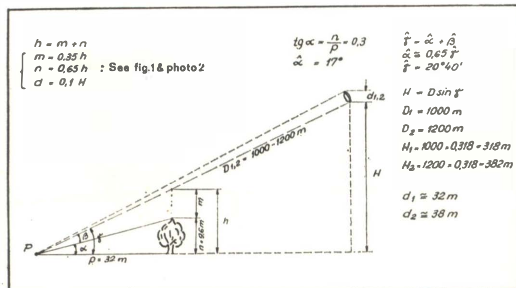
Kommentar fra en norsk læser . . .

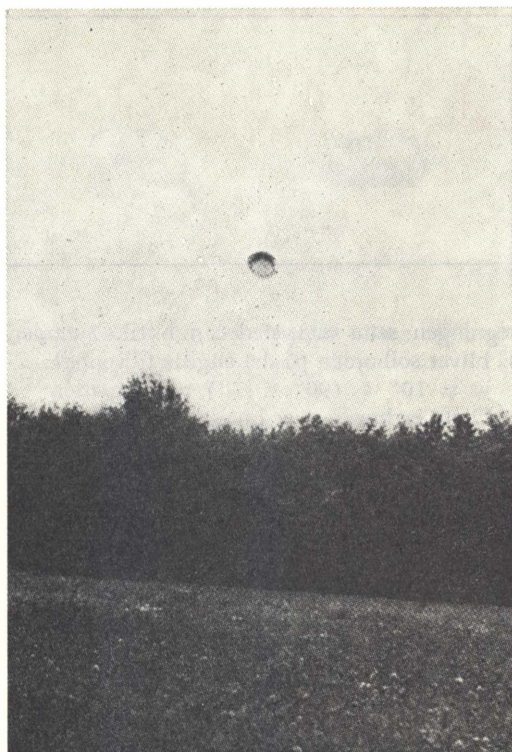
I UFO-NYT nr. 1 fra 1971 gengav vi en artikel om en usædvanlig god UFO-observation fra Rumænien. Artiklen blev ledsaget af tre fotos samt et par skitser til underbygning af nogle beregninger.

Artiklen var skrevet af en rumænsk ingeniør, Florin Gheorghita, og han mente at kunne stå inde for de medfølgende beregninger, hvorfor vi bragte dem.

En norsk ingeniør, hr. Bjarne Nerby, har venligt gjort os opmærksomme på en fejl i disse udregninger. Det fremgik af artiklen side 11–17 i nr. 1/1971, at det fotograferede UFO havde en diameter på 32–38 meter.

Ingeniør Nerby har i sit brev til SUFOI korrigeret tallene, og påvist en fatal regnefejl. På side 14 i det nævnte nummer af UFO-NYT findes der en lille planche, som viser forløbet af beregningerne. Den store vinkel i venstre hjørne er opgivet til 20° 40′, men en kontrol heraf giver en større vinkel, nemlig 24,8 grader! Fortsætter man med dette nye tal bliver UFO'ets diameter i stedet for på 42-50 meter.

Hr Nerby fortsætter selv:

– – „vi ser av dette at disse veriene divergerer vesentlig fra de tidligere på henholdsvis 32 og 38 meter. En ting som bidrar til å vanskeliggjøre bestemmelsen av objektets diameter, er det å kunne bedømme avstanden til objektet. (Dette gjelder alle observasjoner).

En interessant detalj kan vi merke oss: Et objekt med en diameter på 30 meter vil, sett fra en avstand på 1.000 meter dekke 1,72 grader (buegrader). Månen når den er full dekker derimot ca. 0,52 grader i middelavstand fra jorda.

Byen Cluj ligger grovt regnet på ca. 47 grader n. b., og når vi vet solhøyden når bildet ble tatt, får vi en viss indikering på objektets hellingsvinkel.

Deklinasjonen den 21. aug. 1968 var ca. + 12,4 grader for solen, kl. 12.00 lokal tid. Den 18 aug. kl. 13.23 var grovt regnet ca. 10-10,5 grader. Legger vi 10 grader til grunn for be-

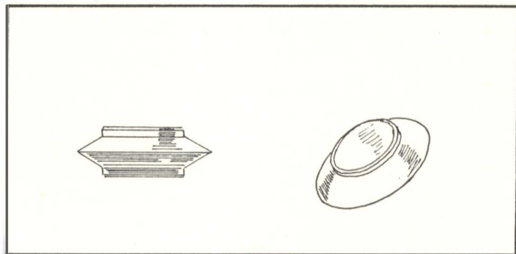

Fig. 1.

regningen, samt antar stedets n. b. til 47 grader, så bliver solhøjden på det angitte tidspunkt:

w = 10° + (90° – 47°) = 53 grader

Dette er høyde over horisonten.

Betrakter vi bilde 1 i rapporten så ser vi at dette stemmer relativt godt, om vi antar en form på objektet som antydet på fig. 1.

Den spesielle skyggen på bilde 2, *kan* forklares på følgende måte: Som på bilde 1 burde også her slagskyggen synes som objektets mørke underside. Imidlertid har vi – og dette er ikke noe sjeldent – refleksjon fra jorda tilbakekastet fra objekter over bakkenivå. Undersiden vil

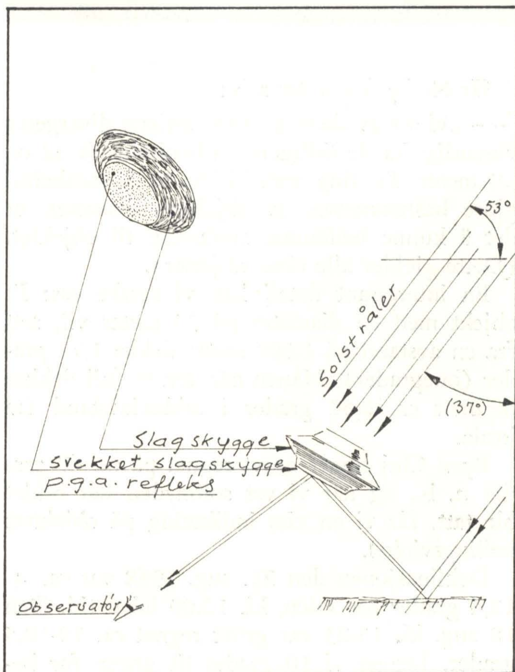
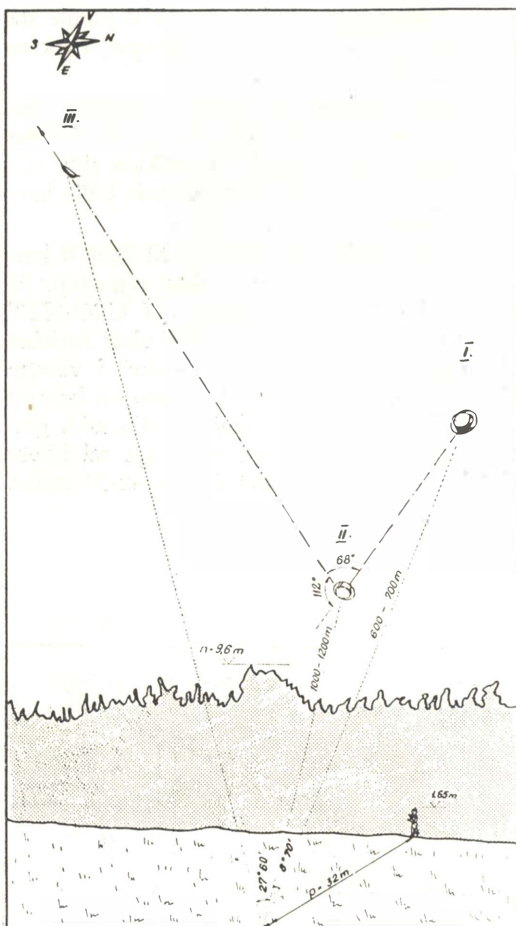

Fig. 2.

da virke lysere for en observatør som står slik at de reflekterte strålene treffer hans øye. Dette har jeg forsøkt å anskueliggjøre på fig. 2. (Denne effekten kan en få fram ved f. eks. å holde et askebeger i metall over seg, og dreie dette i ulike vinkler.)

Det siste bilde som er publisert i UFO-NYT, har konvensjonell skygge, og det er ikke stort å kommentere, bortsett fra at det bekrefter formen på objektet." – –

– Efter at have modtaget dette brev skrev vi til ingeniøren og takkede for kritikken. Senere fik vi igen et brev fra hr. Nerby, og da det indeholder nogle meget vigtige betragtnin-

ger over begrebet „matematisk bevisførelse", bringer vi det hér i uddrag. Den nye kritik er rettet mod opfattelsen af planchen på side 14 i UFO-NYT nr. 1:

– – „...Ved nærmere studium er det jo helt klart at dette er en *tredimensjonal* konfigurasjon. Og bildene er her projisert ned i ett plan, hvor så sannsynlig vis „vinkelberegningen" er foretatt. Disse „beregninger" er helt misvisende og absolutt ubrukelige sett fra et matematisk og dokumenterende synspunkt. Hele figuren gir er helt fordreiet bilde av objektets virkelige manøver.

Som eksempel kan jeg nevne at jeg har satt dette opp og regnet det ut, (et meget tidkrevende arbeid, da alle mulighetene må kombineres) og i virkeligheten er sannsynlig vis objektet høyere over bakken i posisjon II enn posisjon I! Dette er iallefall mulig dersom jeg bruker dataene fra artikkelen.

Rent bortsett fra det jeg har nevnt, finner jeg ingen grunn til å tvile på at fotoene er ekte. Derimot anser jeg de for å være meget sjeldne og verdifulle." – –

– Så meget om henvendelsen fra Norge. Vi må naturligvis beklage den manglende kritiske indstilling til de omtalte beregninger, men som ingeniøren også nævnte, så påvirker det for så vidt ikke billedernes troværdighed! – Vi vil søge at undgå gentagelser. *P.A.H.*

UFO fotograferet i Småland

Fra den seriøst – og flittigt – arbejdende svenske UFO-organisation G.I.C.O.F.F. (Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål) har vi, dels direkte, dels gennem tidsskriftet GICOFF INFORMATION, fået oplysninger om et meget spændende tilfælde. Nedenfor giver vi en fremstilling af observationen og de undersøgelses-resultater, GICOFF-folkene hidtil har kunnet få frem.

G.I.C.O.F.F.s formand Björn Högman.

GICOFF-INFORMATION nr. 3, 1971:

Dato: *torsdag d. 6. maj 1971.*
Sted: *Stora Spänneberget, 5 km nordøst for Skillingaryd.*
Vidner: *Den 25-årige truckfører Lars Thörn og hans 4-årige søn Lars.*

Vi har, gennem vor repræsentant Anders Wahlström, Jönköping, fået kendskab til en sensationel UFO-observation, hvor vidnet, samtidig med, at han så genstanden, tog fotografier af den.

Vi har fra Lars Thörn modtaget de to sensationelle fotos af genstanden, et meget fint udfyldt spørgeskema, og en tegning af objektet, lavet før filmen blev fremkaldt. Der er vidner på, at L. Thörn lavede tegningen straks efter observationen, da han var kommet hjem. Vi har desuden fra Göteborg foretaget et par telefon-interviews med Lars Thörn.

Nedenfor følger et sammendrag af telefon-interviewene.

Gicoff: Hvor befandt du dig, da du så genstanden?

L. T.: Jeg kom kørende på knallert mod Stora Spänneberget og havde min 4-årige søn på bagagebæreren. Pludselig fik jeg øje på noget, som blinkede op ovre bag højderne i nordøstlig retning. Jeg standsede og satte knallerten fra mig; så løb jeg omkring en tyve meter op ad en skråning for at få bedre udsyn.

Gicoff: Hvad var det så, du så?

L. T.: Jeg så et fartøj, som dalede for til slut at stoppe op. Dette så jeg altså, mens jeg bevægede mig fremad for bedre at kunne se.

Gicoff: Var der noget, som hindrede dig i dit udsyn?

L. T.: Ja, træer, bakker og bjergmassiver skyggede for fartøjet under dets flugt.

Jeg kunne dog se fartøjet meget tydeligt mellem træerne og bunkeren. Det stod nok stille i omtrent 50–60 sekunder. Jeg tog næsten med det samme mit kamera frem og tog to billeder.

Gicoff: Hvordan tog du billederne?

L. T.: Det første billede tog jeg stående, uden at tænke på at indstille kameraet. Inden jeg tog det andet billede indstillede jeg kameraet og knælede ned for at få et så godt billede som muligt.

Gicoff: Stod genstanden stille i den tid, hvor du fotograferede den?

L. T.: Nej, det gjorde den ikke. Den stod og vuggede hele tiden.

Gicoff: Lagde du mærke til enkeltheder på genstanden?

L. T.: Jeg så en kuppel på oversiden og en ganske kraftigt fremstående (egl. udskydende o.a.) del under fartøjet. Direkte under kuplen så jeg nogle konturer af noget, som var gråt og rødt i farven. Under kuplen, hvor skiven er, så jeg et grønt bånd, som gik rundt. Dette bånd dækkede ikke hele skivens kant men kun den nederste halvdel. I bunden af fartøjet så jeg rødlig farve. Rundt om hele fartøjet var der lige som en glorie. Farven var svagt rosa og gik næsten over i violet.

Gicoff: Så du, om der var noget, der roterede?

L. T.: Jeg er ikke rigtig sikker på, om det gjorde det eller ej.

Gicoff: Opfattede du nogen lyd?

L. T. Ja, det gjorde jeg. Der var en hvinende eller susende lyd, som kom med intervaller på 10-15 sekunder.

Gicoff: Hvor stor vil du anslå, at genstanden var?

L. T.: Det er vældig svært at sige. Det kan kun blive gætteri. Ca. 10 meter i diameter.

Gicoff: Hvad bedømmer du afstanden til, mellem dig og genstanden?

L. T.: Efter mine første beregninger skulle fartøjet have befundet sig over Boglös-søen, men når jeg har tænkt nærmere efter, vil jeg nok mindske afstanden noget.

Gicoff: Højden til genstanden?

L. T.: Det kan jeg ikke sige, vover ikke engang at gætte. Ved bare, at den stod ca. 10-15 grader over horisonten.

Gicoff: Hvordan forsvandt genstanden?

L. T.: Den forsvandt i sydlig retning. Jeg bedømmer hastigheden, under slutningen af iagttagelsen, til at kunne sammenlignes med J-35 Drakens (svensk jetjager).

Jeg har været meget interesseret i disse tallerkener i det sidste år og har studeret alt det, jeg falder over, af den slags.

Som slutkommentar siger Lars Thörn: „Jeg er overbevist om, at det var en flyvende tallerken jeg så. Billederne taler jo deres eget sprog.“

Kompletterende oplysninger:

Afstanden til bunkeren, fra fotografen, er 20 meter.

Højden af bunkeren ca. 3,5 meter.

Afstanden til Boglös-søen fra fotografen er 300 meter.

I udstrakt arm dækkede genstanden en tændstikæskes længde, 5 cm.

Kameraet er af mærket lille Minolta 16 mm., et såkaldt spionkamera.

Kommentarer:

Dette tilfælde må vi nok betegne som det mest interessante i Sverige. Dette blandt andet på grund af, at genstanden er blevet fotograferet.

Hvis vi gør et forsøg på at vurdere genstandens størrelse ud fra fotografierne, finder vi følgende. Hvis afstanden til bunkeren er ca. 20 meter og vi godtager L. Thörns vurdering af afstanden til genstanden (200-300 meter), bliver dens diameter 4-6 meter.

Fotoanalyse

Fotografiet med dårlig skarphed kalder vi for nummer 1 (side 228). Foto nummer 2, tydelig skarphed (side 229).

De to fotografier viser et uidentificeret flyvende objekt. Dette objekt befinder sig på begge billeder mellem træerne og bunkeren.

Det, vi er interesserede i er, om disse fotografier er ægte.

For at få svar på dette spørgsmål, så kontaktede vi et fotolaboratorium, A-Kopia i Göteborg. Det kan nævnes, at vi tidligere har ladet deres fotoeksperter undersøge såkaldte UFO-fotografier for os, men hidtil har de fundet forklaringer på samtlige.

Fotografierne blev indleveret og undersøgt i to timer af Gunnar Johansson og Roy Carlsson.

Foto nr. 1 viser ringe skarphed. Alle motiver inklusive genstanden er udflydende.

Vi har lagt fotografierne oven over hinanden og gennemlyst dem. Vi har konstateret, at genstanden på foto nr. 1 hælder noget mere end på foto nr. 2.

Fotografen har, inden han tog fotografi nr. 2, bevæget sig noget. Dette kan blandt andet ses på placeringen af træernes grene over bunkeren.

Hvis man lægger billederne ved siden af hinanden og kigger på dem gennem stereoskop, får man en dybdevirkning i billederne. Man kan da se, at genstanden ligger længere borte end bunkeren.

Det vi nu, gennem undersøgelsen af fotografierne kan sige er, at man helt kan udelukke alle former for reflekser.

Inden vi har studeret negativerne, kan vi ikke med 100 pct. sikkerhed udtale os om ægtheden af fotografierne.

Når vi får negativerne, kan vi forstørre dem op med elektronisk lys og sammenligne kornstørrelsen på genstanden og det øvrige på billederne. Med denne metode kan vi se, om det er en indkopiering (dobbeltkopi). Vi kan f.eks. forstørre genstanden 100 gange og fremstille en kopi på fototeknisk materiale.

Det kan nævnes, at vi har et underskrevet dokument for fotoanalysen.

Analyse af negativerne

Vi har netop nu, før bladet går i trykken, fået fat i negativerne, der er taget af Lars Thörn. Fra fotolaboratoriet hos A-Kopia har vi fået en mundtlig redegørelse for den analyse, de har

fortsættes side 230

foretaget. Vi redegør her kortfattet for resultatet.

Negativerne er blevet gennemlyst med elektronisk lys og er blevet forstørret 120 gange. Dette blandt andet for at se filmens korn. Hvis der er samme antal på genstand som på baggrund drejer det sig ikke om nogen indkopiering. I dette tilfælde er kornstørrelsen ens over hele filmen.

Forskellige mørke kopier er blevet fremstillet for at udforske, om genstanden har været ophængt i en tråd eller lignende. Dette var ikke tilfældet.

Slutresultat: NEGATIVERNE ER ÆGTE.

GICOFF-INFORMATION nr. 4, 1971:

Yderligere undersøgelser af – og omkring – L. Thörns første foto.

Den 24. juni foretog vi, Björn Högman og Sven-Olof Frederikson, en rejse til det vestlige Småland, hvor vi blandt andet traf Lars Thörn.

Vi kørte hen til det sted, hvor Lars Thörn tog sine fotos, for der at danne os et indtryk af stedet. Vi tog også flere fotos.

Vi fandt ud af, at afstands-oplysningerne måtte korrigeres. Afstanden til bunkeren fra fotografen var 11,5 meter, og bunkerens højde er 2,25 meter. Disse korrektioner indebærer, at genstanden med en afstand på 200 meter kan have haft en diameter på lige under 10 meter. Hvis afstanden var 300 meter, må størrelsen have været lige under 15 meter.

Bag bunkeren gik det stejlt nedad ret mange (några tiotal) meter. Der var ingen træer bag bunkeren, kun meget lav buskvegetation.

Noget, som måske ikke fremgår af fotografierne er, at afstanden fra bunkeren til træerne er ca. 5 meter.

Det kan også nævnes, at bunkeren ligger meget højt i forhold til omgivelserne.

Reflekserne

På genstandens højre side ses to reflekser. På (fotograferings-)-tidspunktet befandt Solen sig i SSØ, hvilket svarer til højre side på billederne. Læg også mærke til, hvordan Solen belyser Lars Thörns 4-årige søn (yderst th. på billedet). Dette tyder unægtelig på, at genstanden *ikke* kan have befundet sig ved siden af (i samme afstand fra kameraet som) bunkeren. (Så ville bunkerens skygge have hindret reflekser på skiven – med mindre denne har haft lys indefra, der på fotoet ser ud som reflekser. o. a.)

Fotolaboratoriernes kommentarer:

Flere af de største fotolaboratorier i Göte-

Udsnitsforstørrelse af hr. Thörns foto nr. 2. Da vi ikke ville retouchere billederne, beder vi Dem undskylde det store „hår“ på bunkeren.
Bemærk på totalbilledet (side 229), at hr. Thörns lille søn står tilsyneladende uanfægtet (yderst t.h.) Hvorfor?

borg, Kodak AB, Hultin foto (sort/hvid-fotolaboratorium), Colora-foto (farve-laboratorium) m. fl., har nu nået at undersøge fotografierne. De har samstemmende erklæret, at det ikke drejer sig om nogen indkopiering. Negativerne er ægte. De havde heller ikke på noget af fotolaboratorierne nogen plausibel forklaring, men rystede blot på hovedet.

Da der er gået så lang tid, siden billederne blev taget, kan L. Thörn ikke huske blænderindstillingen.

BREV FRA GICOFF 27. SEPT. 1971

„...Vi har endnu ikke fået nogen skriftlig erklæring fra FOA (det svenske forsvars forskningsanstalt), men de samtaler, vi har haft med dem, har vist, at de tror, billederne er forfalskede på en eller anden måde; men de kan ikke sige hvordan. Dette indebærer med andre ord, at ingen undersøgelse konkret har kunnet rejse tvivl om billedernes ægthed. (Lederen) Laborator Tage Eriksson udtrykte det hele lidt drastisk ved at erklære: „Enten er det en forfalskning eller også er det en flyvende tallerken. Og hvad skal vi gøre ved det"...

IOKj.

SIDSTE:

Vi har netop fra GICOFF fået meddelelse om, at Lars Thörn har taget endnu en række fotos, angiveligt en måned efter sin første observation...! Naturligvis bliver man, efter en sådan oplysning endnu mere mistænksom end man måske allerede var. De her viste billeder er i forvejen næsten „for gode" – og så endnu en observation en måned senere, af samme mand...? Den sidste observation har oven i købet fundet sted i det samme militære fæstningsterræn! Den sidste række fotos, der er blevet taget med samme „spion-kamera" (hr. Thörn har ikke andre apparater) er naturligvis også blevet undersøgt (vel at mærke original-negativerne) uden at fotolaboratorierne har kunnet finde tegn på forfalskninger.

Men det er klart, vi ikke bør opgive så let. Naturligvis kan de her viste billeder forklares. Men sikke et arbejde, jeg har haft med at finde løsningen. (Jeg må straks indskyde, at jeg fra læserne meget gerne hører om „tricks", der er lidt nemmere at iværksætte). Hr. Thörn har naturligvis først fældet nogle træer. Så har han bygget et stativ på mindst 6–7 meters højde. Til dette stativ har han fastgjort en træstamme, vandret ud fra toppen. Sidstnævnte træstamme må have haft en længde på 11,5 meter (afstand fra fotograf til bunker) + bunkerens „dybde" + afstanden fra fotografen bagud til stativet. (+ et stykke til, da genstanden befinder sig længere borte end bunkeren.) Nu har hr. Thörn taget sin, af plast kunstfærdigt fremstillede UFO-model. Denne skal have været over 32 cm i diameter; thi dette ville være genstandens størrelse, dersom den befandt sig i samme afstand fra Thörn som bunkeren. Modellen har han ophængt i usynlig tråd for enden af træstammen. Så har han – med hjælp fra sin søn, sin traktor + en række stærke folk rejst stativet!

ELLER: Hr. Thörn har lavet en „ballon" af form som den fotograferede genstand, sat en usynlig tråd fast til den, og er løbet ned ad skråningen bag bunkeren. Trådens ene ende har han fastgjort til f. eks. en lav busk. Den gasfyldte UFO-ballon stiger til vejrs. Lars Thörn klatrer op og tager billederne. Voila!

Der er jo lige det med den usynlige tråd... så måske er det næsten mere rimeligt at forestille sig, at genstanden har holdt sig svævende „ved egen damp". – Alvorligt talt: Den eneste „naturlige" forklaring jeg kan tænke mig, er, at Thörn har haft en medhjælper. Denne har, da Thörn har råbt: „Nu" sluppet den nys omtalte ballon løs, og Thörn har taget sine 2 billeder. Men hvordan får man lavet en ballon med det udseende? Og hvad er det ellers? Foreløbig et *U*identificeret *F*lyvende *O*bjekt.

Vi vil hurtigst muligt vende tilbage med evt. yderligere oplysninger.

Iver O. Kjems

UFO'ER OG DYR

Atacama Desert, Argentina (1956).

Døde kondorer og ørne fundet i Andesbjergene i et område, hvor store UFO'er og gigantiske væsener ifølge rygtet landede.

F.S.R., sept.-okt. 1956. /BK.

Rapporthjørnet

Lys over København . . . fly eller UFO?

Den 9. maj om aftenen kl. 2120 blev Rapportcentralen ringet op af herr P. L. Jensen fra Kastrup, der fortalte, at han sammen med sin forlovede få minutter før havde iagttaget en stor, hvidtlysende kugle flyve lavt over himmelen i en lige linie og med konstant hastighed. Lyset forekom dem at flyve forholdsvis lavt. Det fløj med NNØ kurs og forsvandt af syne bag bebyggelse efter ca. et minuts observation.

Observatøren bor i Kastrup og arbejder ved SAS. Han er vant til at se fly i luften og på jorden, og han mener at der ikke kunne være tale om et sådant.

Efter at have snakket med P. L. Jensen blev jeg ringet op af Fr. O. L. fra Søborg, som fortalte, at hun fra sin stue havde iagttaget et stort lys flyve over byen. Da fruens udsyn var begrænset, så hun det kun i ca. 15 sekunder.

Senere fik jeg rapporter fra seks andre vidner, der havde set det samme fra Virumgade i Virum. De siger, at lyset var mindst dobbelt så stort som Venus, når den lyser klarest, og at det i jævn fart flyj over byen med nordøstlig kurs. Ligesom de øvrige observatører så de ingen andre lys fra genstanden, selv om de kunne iagttage den til den forsvandt lavt i horisonten. De mener, at lyset delte sig i to lige inden det helt forsvandt af syne.

Spørgcmålet er, – hvad har vidnerne set? At de har set noget, der adskiller sig fra, hvad man normalt kan se flyve over København, var helt tydeligt fra de friske vidneudsagn, der kom ind. I første omgang regnede jeg dog med at de kunne have set et fly med tændte projektører på kroppen. De fleste fly har en kraftig projektør på kroppen ud for vingen. Med den kan man belyse vingen og eventuelle motorer for at se, f. eks. om der bygges is op, hvis man befinder sig under tilisningsforhold. Jeg har tit lagt mærke til, når man iagttager et fly med tændte vinge projektører, så vil man, hvis flyet befinder sig ud for observatøren med kurs vinkelret på ham, næsten ikke kunne få øje på flyets navigationslys, fordi man ser direkte mod den stærktlysende (og blændende) projektør.

Observatørerne fra Kastrup og Virum så lyset over henholdsvis 110 grader og 160 grader, men iagttog det alligevel som værende lige stort og konstantlysende hele tiden, ligesom ingen af vidnerne så nogen form for navigationslys eller lignende. Da det kl. 2110, hvor observationen fandt sted, kun var halvmørkt, burde de faktisk også kunne iagttage en eventuel flykrop.

Der er det heldige ved observatørernes fordeling i københavnsområdet, at de befandt sig på hver sin side af genstandens bane. Derved kan man med nogenlunde sikkerhed fastslå, at lyset er kommet fra sydvest med kurs mod nordøst, og at det i ca. 2000 meters højde er kommet flyvende ind over Bellahøj. Da det sidst sås befandt det sig omkring sydspidsen af øen Hveen. Både rute og højde passer udmærket med indflyvning til bane 22 i Kastrup.

Jamen hvad er det så, der blev set? Det burde ikke være noget problem at finde nogen konklusion, men det paradoksale er, at efterforskningen stoppes her. Enhver ved, at der fra Kastrup holdes kontrol med lufttrafikken samt at denne overvåges med radar. Det samme sker fra Flyvevåbnets faciliteter. Der synes imidlertid ikke at være mulighed for at kunne trække på disse oplysninger, idet forespørgsler besvares med et „det kan vi ikke oplyse".

Derfor står vi i den situation, at vi må sige om ovennævnte observationer over København, at vi ikke med sikkerhed kan fastslå, om der er tale om et fly eller om et UFO. Dette til trods for, at det burde kunne ordnes med en enkelt telefonopringning.

ej.

Observationer før 1971

Denne gang er der indkommet 10 rapporter fra tidsrummet 1950 – 1970.

Vinteren 1950 en nat mellem kl. 00,00 og 01,00 ser en dame, som bor ved Rye Mark, Gørlev, et tokronestort, rundt, grønt objekt, hvis lys er stærkt og konstant. I løbet af 10 sek. bevæger det sig fra SV langs med Storebæltskysten til nord, hvor det forsvinder i horisonten.

– – –

I 1954 kommer et ægtepar kørende på scooter mellem Skælskør og Korsør. Kl. er 00,30. 100 meter inde på marken får de øje på en stærkt lysende, kuppelformet genstand, som ligger på jorden. Lyset er blålilla som en svejseflamme. Observatøren anslår størrelsen til 5–10 m i diameter. Observatøren beretter, at de holdt stille i 3 min., „men min kone blev bange og forlangte, at jeg skulle køre; hun mente at føle, at der var noget om os, men vi så intet for det stærke lys." Bemærkede, at en modgående bil holdt stille for at se på det.

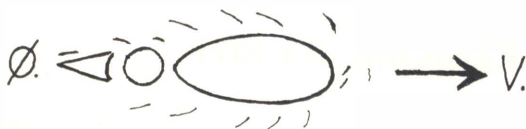
– – –

I 1955 en aften ved 19,30 tiden så en dame i Holbæk en klart lysende genstand med spids hale passere hen over sig i 2–300 m højde. Da det passerede, hørtes et sus.

Antagelig september 1965 kl. ca. 00,00 til 00,15 observeredes i 15 minutter 5 grønne objekter, som manøvrerer rundt i zenith. Observationsstedet er Ved Volden, København. Observatøren giver en meget detaljeret beskrivelse af objekternes manøvrer. Objekternes størrelse: Nålehoved–ært, lys konstant. Afstand til objekterne ca. 400 meter. Forsvandt i sydvest, 20 graders højde. 1 vidne (altså i alt 2 iagttagere).

– – –

15. august 1966 kl. 20,25, observationssted: Tormod Knutsonsvei 10, Oslo. Endnu dagslys, lige efter, at Solen er gået ned. Observatøren beretter: „Objektet kunne virke, som det var laget av metall. Selve objektet utstrålte et uhyre intenst blåhvitt lys, og var også omgitt av et intenst lys i samme farge. Selve de tre delene, objektet bestod av, var meget klare og tydelige." Hastighed: „Antakelig 2–3 gange hastigheten av et militært jetjagerfly. Forsvandt sporløst og plutseligt." Observationstid: ca. 3 sek.

– – –

Ca. 25. september 1968. I Bagsværd ses kl. ca. 19,30 til 19,40 et rundt, rødligt lysende objekt i sydøst. Dets flyvemåde betegnes som bølgeformet. Et sted hoppede den over en tværgående højspændingsledning. Objektets størrelse er anslået til 2–2,5 meter, og afstanden fra observatøren 250–300 meter. 1 vidne.

– – –

1. januar 1970 kl. ca. 19,20. Observationssted: Lindebugten, Valby. Observatøren beretter: „Jeg blev kaldt til vinduet mod nord af min chokerede hustru. Fra øst i en højde, som lå noget under almindelig indflyvningshøjde kom et orange-farvet, lysende, discosformet fartøj. I samme højde og med samme fart foretog fartøjet en kursændring, som svarede til omkredsen af København med forstæder og forsvandt i nordøstlig retning." Observatøren anslår objektets hastighed til 250–300 km/t., størrelse ca. 30–40 meter, afstand til vidnerne til 200–300 meter (da det var nærmest). Objektets lyd angives som: svag susen.

– – –

En nat i 1970 ser en gruppe spejdere ved Volsted plantage (20 km syd for Ålborg) i øst, 30 graders højde et æggeformet, lysende objekt med kurs mod vest. Str. 1/2 cm. Objektet, hvis ene halvdel var blå, den anden rød, havde en grøn hale efter sig. Efter 5 minutters forløb forsvandt objektet i vest, 30 graders højde.

I oktober 1970. I Horsens observeres en eftermiddag et rundt objekt, størrelse som en ært, der viser sig i tre blink, hvid, blå, hvid. Det bemærkelsesværdige er, at det i en afstand af 250 meter passerer foran tagrygge, trækroner og huse. *X.P.*

P.S.: Disse rapporter vil blive sammenlignet med evt. samtidige observationer.

Rapporter fra 1971

Den 2. marts 1971 kl. 23,00–23,01 så en mand fra sin bopæl i Kalundborg, ved at se skråt opad, et stærkt, hvidt lysende objekt. Objektet havde facon som en trekant, og observatøren anslår selv størrelsen til ca. 2 m. Hastigheden var ca. 10 km/t. og objektet var ca. 100 m fra ham og fløj i retning fra syd mod nord.

– – –

Den 23. april så et af SUFOIs medlemmer fra Hadsundvej i Ålborg, kl. 21,25 i syd-østlig retning, 40 graders højde, nogle blink over trætoppene. Pludselig kom en aflang genstand til syne. På overkanten af genstanden sås 3 lys, hvoraf det ene var rødt. I de 6 sekunder, genstanden er synlig, står den helt stille.

– – –

Den 5. maj kl. 23,28 så fru A. W. fra Lauridt Skousgade et saturnformet objekt i retning nord-nordvest i 10 graders højde. Objektet, som blev set gennem kikkert, beskrives som udflydende i en mat blegrød farve. Størrelse: lidt mindre end en ært. Efter 10–15 sekunder forsvinder objektet pludseligt.

– – –

I maj (dato mangler) observerede fr. L. S. fra Egebjerg 5 km nord for Horsens mellem kl. ca. 23,30 og 23,40 et kraftigt blink, som oplyste hele området. Samtidig fik hun i sydøstlig retning, 75 graders højde, øje på et toøre-stort ovalt objekt, hvis farve er blå-grøn. I den venstre ende er det orange. Observationen varer kun nogle få sekunder. 1 vidne.

– – –

Den 6. juni kl. 15,00 lå et af SUFOIs medlemmer på en græsslette syd for Hørsholm gl. Planteskole og betragtede to musvåger, da han pludselig fik øje på en mærkelig tingest. Den svævede i ret linje mod nordøst, direkte mod vindretningen. Formen var som et liggende ottetal, uskarp, spættet og lys gråbrun i farven. Samme dag kl. ca. 18,30 til ca. 19,00 har der været observationer 3 km sydvest for planteskolen, omkring Høsterkøb.

– – –

Fra hr. B. J. på Amager har vi fået en udmærket og udførlig rapport. Observatøren stod sammen med 4 andre på en altan på Ballen Strandvej, Samsø, *d. 11. juli* kl. 21,50, da alle næsten samtidigt så 3 lys langt ude over vandet (Samsø bælt). Lysene fremtrådte ret pludseligt og lyste klart, pulserede svagt. Farven var lidt mere blålig end en glødelampes. Objektet bevægede sig i ca. 2 minutter meget langsomt sydover, og observatørerne opfattede det som en båd eller et skib, 4–5 sømil derfra.

Kl. 21,52 accelererede objektet pludselig til en fart langt over en speedbåds. I løbet af 2–3 sekunder flyttede lysene sig ca. 15 grader sydover, samtidig med, at de hævede sig lidt; hvorefter det ene lys forsvandt. De to andre lys stoppede op lige så pludseligt, som de startede og forblev stationære resten af observationstiden. Objektets størrelse: ca. 3 mm.

Kl. 22,02 forsvandt lysene; ikke i et nu, men som et scenelys, der i løbet af 2–3 sekunder går helt ud.

Anslået afstand til objektet: 4–5 sømil. Alle 5 iagttagere er enige om, at det, de så, hverken var fly, både eller lignende.

– – –

Den 12. juli ved hotel Lakolk på Rømø. Himlen er overskyet med let blæst fra nord-nordvest. 6 personer observerer kl. ca. 21,00 mod vest i 30 graders højde en rød lysprik, størrelse ca. 3–4 gange en stjerne. I begyndelsen fløj den opad og ligesom eksploderede nogle gange med et kraftigt gulligt skær, som oplyste hele skylaget. Tilbage blev der en rød kugle, der først fløj i en lige linje mod syd, derefter mod nord (mod vinden), for til sidst at skifte kurs 90 grader og forsvinde lodret op i skyerne. Observationstid ca. 10 minutter.

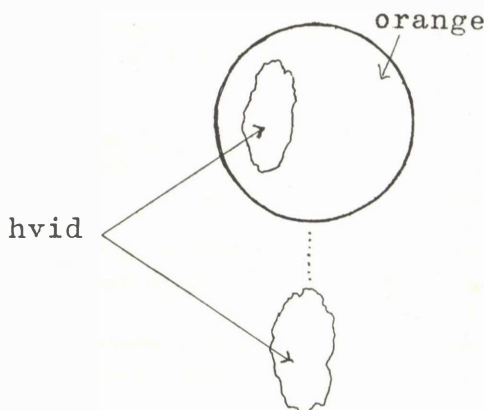
– – –

Den 16. juli kl. 23,45 gik fru E. L. i Korsør aftentur med sin mand og fik så i sydøst, 30 graders højde øje på „15–20 genstande, lignende blanke guldtallerkener stående på højkant og hoppende mellem hinanden“. Fru E. L. siger, at de lignede de i UFO-ORIENTERING afbildede telemeterskiver. I løbet af 30 sekunder overfløj de himlen og forsvandt pludselig i nordvest, 30 graders højde.

– – –

Fr. K. T. var *den 4. august* kl. 21,00 ude at gå aftentur på en markvej uden for Elstrup, Nordals. Med ét fik hun øje på en aflang, orange genstand, som hun dog kun lige nåede at se, før den atter var forsvundet. Men kort tid efter kom den til syne igen. Denne gang var den helt rund og syntes at være en anelse større end Månen. Objektet holdt helt stille i en højde af ca. 60 grader over horisonten i nordvestlig retning. Kanterne var ligesom lidt tilslørede, og indeni var der to mærkelige hvide genstande, der syntes at bevæge sig. De to hvide legemer fyldte omkring ¾ af det orange objekts runde flade. Lige pludselig „kravlede“ det ene hvide legeme ned under objektet, hvor der „hang“ i omkring ved et minut for så at „kravle“ op igen. Umiddelbart efter kom der en lille sort prik lige i centrum af det orange legeme, og denne prik blev større og større, indtil den fuldstændig havde opslugt UFO'et.

Hele hændelsen varede fra kl. 21,00 til 21,05.

Samme aften var et ægtepar fra Sønderborg i bil på vej fra Nyböl til Vester Sottrup og fik kl. ca. 21,45 i øst eller nordøst øje på et lys orange, ovalt objekt. Efter sig havde det en gulligt lysende hale.

Samtidig, kl. 21,45 sås fra Vindeby på Tåsinge, i sydøst, 55 graders højde, et dråbeformet, hvidgult objekt, som i løbet af 4 sekunder bevægede sig mod nord, hvor det i ca. 20 graders højde forsvandt bag træer. Under flugten observeredes 4 kraftige blink. 1 vidne.

Den 6. august kl. 19,13 sås atter fra Vindeby på Tåsinge, i eet minut et metallisk objekt, syd-sydvest, 75 graders højde. Det blev anslået til lidt over planetstørrelse. Skyer på vej ind over objektet dæmpede et øjeblik lyset så meget, at en kugleform, belyst af Solen, kom til syne. En TV-antenne blev anvendt som pejlepunkt, og det konstateredes, at objektet var totalt stationært.

Samme aften, kl. 22,45, sås fra Haderup (mellem Viborg og Holstebro) i nordøst, 30 graders højde, et meget stærkt og afgrænset lysglimt, der lignede en eksplosion. Lysglimtets facon er tegnet som et V, tykkest i bunden, og tilspidset i begge toppunkterne. 1 vidne.

13 minutter senere, kl. 22,58 sås fra Valby Langgade i København, i syd, 25 graders højde, et neonrødt, rundt objekt med lyserød korona. Størrelse 1½ mm (i udstrakt arm). Bag objektets flyveretning sås noget, der kunne lig-

ne en hale eller krop. Forsvandt i østlig retning. Observationstid 25 sekunder. 1 vidne.

– – –

7. august. Observation fra Nørholm skov (Ålborg) af satellitagtig genstand kl. 01,00.

– – –

8. august kl. 20,50. Observation fra Hørsholm af gult objekt.

– – –

12. august kl. 21,35. Observation fra Valby af orange objekt, rødt blinkende i kanten.

– – –

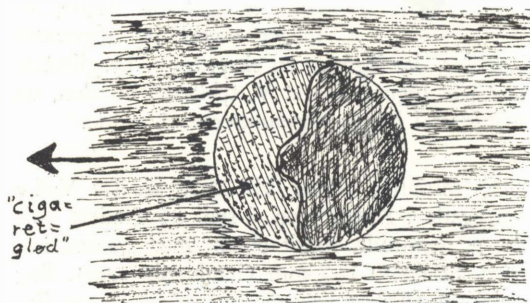
17. august har der åbenbart været livlig UFO-aktivitet. Kl. ca. 18,15 ser en dame i nærheden af Husum kirke ved København „en usædvanlig smuk, stærkt orangefarvet rund genstand" i retning øst-sydøst, 60 graders højde. Den stod stille og var synlig i 10–15 sekunder. Størrelsen var som en ært. Pludselig kom der et meget skarpt, hvidt blink, og objektet var væk. Blev set af flere, som opholdt sig i nærheden.

– – –

Samme dag mellem kl. ca. 22,40 og 22,45 observerede 3 personer ved Birkeallé i Sønderborg et gult lysende objekt, „så stort som 4 store stjerner sat sammen", fare over himlen fra sydvest mod nordvest. Et øjeblik efter kom det igen „fra nord og lige over hovedet på os og forsvandt mod syd". Observationstid: 6 sekunder.

– – –

Kl. 22,03 ses fra Padborg et rundt objekt, som kommer fra nordøst, 85 graders højde og bevæger sig i en mærkelig glidende flugt mod sydvest indtil 70 graders højde, hvor det pludselig forsvinder. Objektets farve var som en cigaretglød.

Fra kl. 23,00 til 23,03 sås fra Holløselund (stranden nord for Tisvildeleje) i retning nordvest, 15 graders højde ude over Kattegat, 4 cirkelrunde, stærkt lysende orange objekter, hvis størrelse var lidt mindre end Månens. Objekterne dannede en trekant med 2 objekter i den nederste spids. Det nederste objekt i trekanten blinkede ujævnt, de 3 andre lyste konstant. Objekterne stod stille under observationen og forsvandt pludselig. 2 vidner.

– – –

Igen kl. 23,00, observationssted Thors Bakke sydøst for Frederiksværk. En dame så i 2 minutter, i nordvestlig retning (ud over Kattegat) i 15 grader shøjde et stationært, rundt og orangeglødende objekt med kraftige konturer. Lysstyrken betegnedes som intens. Størrelse lidt mindre end måneskivens. Objektet slukkedes pludselig.

– – –

Den 18. eller 19. august. Fra Hillerød observeredes kl. 22,30 i 3 minutter en rød ildkugle, der gik fra vest til øst.

– – –

Den 19. august. Fra Valby observeredes kl. 22,05 i 1½ minut et gult stjerneformet objekt i zenith.

– – –

Den 22. august. Fra Allerød observeredes kl. 20,37 i 2 minutter et rundt, hvidt objekt, der gik fra syd mod nordøst.

Samme aften: Fra Bringstrup ved Ringsted observeredes fra kl. 23,55 til 00,15 et meget blændende hvidt lys i syd.

– – –

Den 23. august. Fra Haslev observeredes kl. ca. 00,45 et pulserende rødt objekt i ca. 4 minutter.

– – –

Den 25. august. Fra Hillerød observeredes fra kl. ca. 22,12 til 22,15 i nordvest et trekantet, firdelt, rødligt objekt.

– – –

Den 26. august. Fra København S. observeredes kl. ca. 19,40 i vest et objekt med to hvidgule blinklys.

Samme aften: Fra Vindeby observeredes kl. 21,21 i to minutter et hvidgult objekt i zenith.

– – –

Den 4. september kl. 00,44 ses fra Strandmøllen (mellem Springforbi og Skodsborg) i ret nord, 60 graders højde, et knapt 1 cm stort, rundt, stærkt rødligt lysende objekt med violet korona. I løbet af 2 minutter daler objektet lodret ned til 20 graders højde, hvor det forsvinder bag træer. Et vidne. Kl. 00,45 konstateres radio-dødhed i Rungsted.

– – –

Den 6. september fra kl. 21,45 til 22,00 er der i Sønderjylland to observationer, som dækker hinanden.

1) Fra observatørens bopæl ved Ulkebøl kirke, Als, observeres i nordøst, 45 graders højde, et elipseformet objekt. En skitse viser, at det drejer sig om 3 objekter, der ligesom er forskudt ind i hinanden, således at de to bageste er delvis dækket. Farven angives som matgul – orange. Objekterne er stillestående. Lyset slukkes langsomt.

2) Observationen er fra Ulkebølsten. Samme iagttagelser som ovenfor. 2 vidner. I begge tilfælde opgives størrelsen som tokrone-stort og afstanden til objektet som 1 til 1½ km.

– – –

Den 15. september. Fra Lyngby ved København observeredes kl. 21,24 et rundt objekt, hvis lys pulserer langsomt mellem rødt og hvidt; fra objektet udgår der to lysstråler skråt opad.

– – –

Den 16. september. Mellem Farum og Slangerup observeredes fra kl. 19,25 til 19,40 i sydvest, 15 graders højde, en stillestående, mørk, stavlignende genstand (5 cm i udstrakt arm).

Samme dag ses fra Borup kl. ca. 20,00 i nord-nordvest, 45 graders højde, et hvidtlysende objekt, „som slog ildflammer fra sig". Objektet forsvinder efter 30 sek. i syd-sydvest.

„TORNEMARK-OBSERVATIONERNE"

Den 19. september kom der kl. 21,24 til UFO-Alarmeringscentralen en melding fra Bendslev i Sydsjælland om UFO-observation ved Tornemark. Sydsjælland og Lolland-Falster blev derefter alarmeret. På grundlag af observationen ved Tornemark blev der fra SUFOI's Informationsafdeling udsendt pressemeddelelse med opfordring til folk om at meddele os evt. UFO-observationer i området. Desværre mangler vi endnu en del rapporter, men her følger det vigtigste:

Kl. 20,30 ses fra Slagelse et tokrone-stort, rødligt objekt i sydlig retning. Observationstid: 30 sekunder.

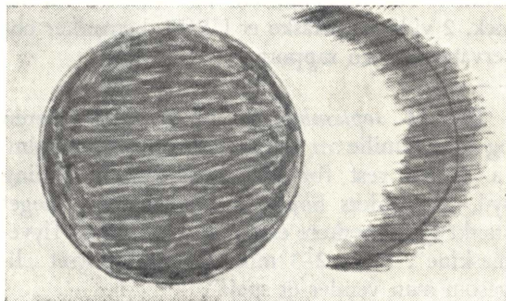
Lidt før kl. 21,00 observeres fra et punkt mellem Menstrup og Spjellerup (ca. 14 km fra Næstved mod Skælskør) i vest-sydvest, lavt på himlen, et stillestående rundt gult objekt. Til højre for objektet ses ligesom en hale.

Fra „Tranderupgård" ca. 3 km nord for Skælskør ses kl. ca. 21,00–21,15 i syd, 30 graders højde, et opret ovalt og æggeblommegult objekt. Det har udvisket omrids og er omgivet af en lysere gul korona. Observationstid: 5 minutter.

Fra Tornemark ser fru E. H. kl. 21,10 til 21,18 i syd, 15 graders højde (til venstre for og lidt lavere end Mars) et objekt, som pulserer i farverne rød og gul, til tider også i grøn. Farverne glider over i hinanden. Objektets størrelse: 1 cm. Vifteformede lysstråler ses udgå fra objektet, skiftevis nedad, til højre og til venstre. Observatørens søn mener, at han i kikkert kunne se en mørkere ring midt på objektet. 2 vidner.

Ved Jægersborg ses kl. 21,15 i vest, 15 graders højde et klart, rødt objekt med ujævnt omrids. Str.: 2 mm. Objektet ses i 10 sekunder. Under dets bane mod vest slukkes det i 1 sekund. Forsvinder bag et vandtårn og kommer ikke tilsyne mere. 2 vidner.

Fra Næstved ses kl. 21,15 til 21,16 i vest, ca. 35 graders højde, „en mærkelig rund, skærende blågrøn skive af letbuet form, efter denne en buet korona i samme farve." Observatø-

ren anslår objektets hastighed til 1.000 km/t., størrelsen til 5–10 meter og afstanden til ca. 3.000 meter. Objektet var tokrone-stort og havde et blændende, konstant lys. Det forsvandt i retning nordøst i ca. 25 graders højde. 1 vidne.

Mellem Hyllested og Hårslev (6 km fra Tornemark) kommer samme aften en dame kørende og ser da „en mærkelig rød tingest oppe på himlen, omkring ved Mars." Genstanden, hvis farve varierer lidt, glider roligt hen over himlen, „men en gang imellem så det ud, som om fænomenet holdt stille, og drejede sig en smule". Da genstanden har paseret ret ind over observatøren, drejer det sig, og pludselig bliver lyset svagere for derefter helt at forsvinde.

Samme aften kl. 23,00 til 23,08 ses fra Lille Snøde på Nord-Langeland, i sydøst, 30 graders højde, en mærkelig violetfarvet skyformation. Observatøren beretter: „Det var, som om en stor projektør lyste ned mod skyen og kastede strålerne ud mellem skyerne. Månen stod klart til højre (sydlige himmel, X.P.) for det."

I det tidsrum, hvor de beskrevne observationer fra den 19. september finder sted, er vejrforholdene i området: klart til letskyet, let vind, temperatur: 11 grader C.

– – –

Den 24. september. Hundstrup (Sydfyn); kl. 21,03 til 21,18 ses i nordvest, 30 graders højde, et sælsomt skuespil på himlen. Observatøren beretter: „Objektet bevægede sig hurtigt frem og tilbage (i alt ca. 20 gange) i samme højde, somme tider stod det stille. Lyset vekslede mellem gul-rød og blå (gul under stilstand)".

Objektets størrelse var 1 til 2 mm. En bil, der kom forbi, forårsagede et øjebliks uopmærksomhed hos observatøren, og objektet var væk. 2 vidner. „Måske et UFO", bemærker observatøren i sin rapport.

– – –

Den 26. september, kl. 18,30. Observatøren og hans familie ser fra Istedødvejen, Hørsholm, ca. 2 km vest for Helsingørvejen, i retning syd, 25 graders højde, et stillestående, meget stærkt lys, „stærkere end f. eks. lys fra en flyvemaskine". Efter 2–3 min. forsvinder lyset „ligesom man vender et spejl".

Samme dag ved Ny Holmestrup ved Slagelse. Ca. 21,30 ses mod syd i 35 graders højde et tokrone-stort, rundt rødt objekt med en rødgul lang, spids hale efter sig. Objektet bevæger sig hen over himlen i løbet af 15–20 sekunder og forsvinder i nord, 30 graders højde.

– – –

Ved ingen af de her nævnte observationer har der været rapporteret lyd.

– – –

Rapporter fra resten af året bringes i UFO-NYT nr. 1, 1972. *X.P.*

– – –

P.S.: Til de af vore læsere, som ikke er kendt med observationsregler, vil vi lige gentage: De i rapporterne anførte størrelser, som f. eks. 2 cm, 4 mm, tokrone-stort osv., er målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

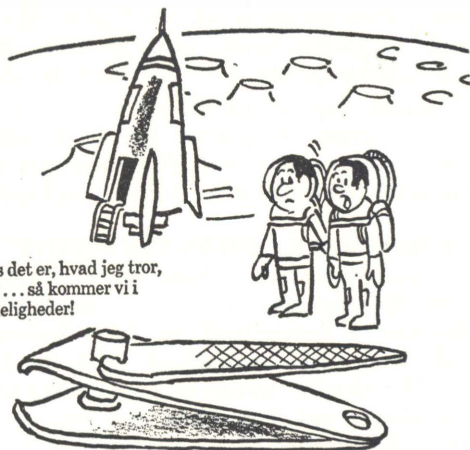
X.P.

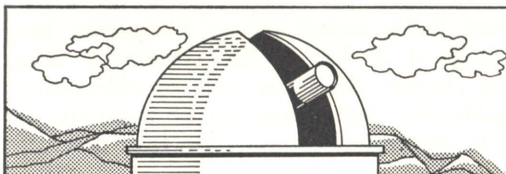
UFO'ER OG DYR

Nær Aldershot, England (9. september 1965 kl. 20,40).

Mens frk. Jeanette Martindale var ude at gå en tur med sin hund, ville dyret pludselig ikke gå længere, og næsten i det samme opdagede hun på himlen nærved et UFO med „forlygter" og klare roterende lys.

F.S.R., nov.-dec. 1965. /BS.

Videnskab - Rumfart

Den forbavsende Måne!

Kun meget få før-Apollo teorier om Månen har overlevet disse første par år med bemandet rumfart. Forestillingen om en kold, død planet er ændret til en forbavsende masse geologisk aktivitet, opdaget og udmålt af Apollo instrumenterne. Måske er den mest overraskende og interessante opdagelse muligheden for, at der findes vand i anselige mængder i én eller anden form under måneoverfladen. Der er tilstrækkeligt materiale, der peger i denne retning til at retfærdiggøre et eksperiment ombord i Apollo 17, for at få det bekræftet.

Dr. John Freeman udtaler, at han og en kollega er „80 pct. sikre" på, at de data, de har studeret fra instrumenter efterladt på Månen af Apollo astronauter, viser tilstedeværelsen af vanddamp under måneoverfladen.

Freeman og hans kollega fra Rice universitetet, Dr. H. K. Hills, sagde, at den supratermiske ion-detektor (SIDE), der blev anbragt på Apollo 12 og 14's landingssteder, antydede tilstedeværelsen af vanddamp under en periode med en masse små måneskælv. Den mest logiske forklaring, sagde de, var, at vanddamp blev frigivet fra måneoverfladen gennem sprækker, åbnet af de gentagne måneskælv.

Ammoniak, neon eller flere andre sjældne gasser *kunne* have givet et lignende udslag på SIDE instrumenterne, sagde Freeman, men vanddamp er den mest sandsynlige forklaring.

„Vanddamp er tidligere fundet i nogle af måneprøverne", fortalte han, „men man anså den for at være tilført fra Jorden under undersøgelsen af prøverne. Nu har jeg en fornemmelse af, at man vil se nærmere på måneprøverne."

Fænomenet, som de to videnskabsmænd mener var en „geyser" af frigivet vanddamp, fandt sted den 7. marts, og SIDE instrumenter på begge Apollo landingspladserne registrerede aktivitet fra den ioniserede sky i en periode på ca. 16 timer.

Freeman sagde, at han ikke mener, de data han undersøgte, viser de udsendte luftarter fra den del af månemodulernes landingssektioner, efterladt de to steder. Detektorer begge steder registrerede vanddampen samtidigt, sagde han, og sandsynligheden for at to sektioner ville udsende luftarter samtidigt, er hvad han betragter som „ uendelig lille".

Dr. Gary Latham, Freemans nære medarbejder fra universitetet i Columbia, prøver at afgøre, om den seismiske aktivitet har nogen forbindelse med udbredte orange farveforekomster, som har været observeret på Månen af astronomer i over hundrede år, og som man mener kan hidrøre fra gasser.

Men der har været mange andre overraskende opdagelser af Månens natur siden Apollo 11. Langt fra at være død har Månen betydelig seismisk aktivitet med regelmæssige måneskælv af en type, som ikke forekommer på Jorden. Man har også opdaget varme i Månens kerne, anslået til ca. 400 grader C. Månen har et større magnetisk felt end man antog. Den er et minerallager af umådelige dimensioner med nogle grundstoffer i kombinationer, man sjældent eller aldrig har fundet på Jorden.

Under overfladen findes både strukturer, som er stenede eller gennemhullede, og massive koncentrationer af solidt materiale. Der er voksende sandsynlighed for, at Månen på et tidspunkt havde vulkansk aktivitet, og at der er andre gasser end vanddamp, der slap op til

overfladen under perioder med store måneskælv. Disse kan være årsag til de orange farvevirkninger, astronomer på Jorden har observeret i så mange år.

Alle disse store overraskelser har man fået efter de fire første bemandede ture til Månen. Desuden er der en anselig dynge af andre videnskabelige data, der skal udledes fra de instrumenter, der stadig fungerer på Månen, samt fra de næsten 180 kg måneprøver, bragt tilbage af de fire Apollo besætninger. Månen har allerede vist sig at være en videnskabelig guldgrube, også bortset fra de materielle fordele, man senere eventuelt kan få af den.

ej/BK

Sovjet planlægger flere bemandede rumture

Sovjetunionen har besluttet at genoptage bemandede rumflyvninger i 1972, og man vil bruge en ny udgave af Salyut og en modificeret Soyus kapsel i forsøg på at indhente de videnskabelige tab, Soyus 11 ulykken medførte.

De planlagte missioner vil fortsat være orienteret mod bred anlagt, omfattende forskning, udført i rummet af besætningsmedlemmer, som først og fremmest er kosmonauter, ikke videnskabsmænd. Samtidig retter teknikerne deres bestræbelser mod indskrænkning af de „huslige“ pligter, som afkorter den tid, kosmonauterne kan anvende til forskning.

Fremtidige retningslinier for det sovjettiske bemandede rumprogram fremlagdes sidste måned af kosmonaut-fysiker Konstantin Feoktistov, som er en af hovedkonstruktørerne af både Soyus og Salyut rumkabinerne. Ved et tilbageblik på de seks måneders Salyut flyvninger, som endte den 11. oktober, samt en diskussion om den kommende udvikling, fremsatte Feoktistov følgende punkter:

– Soyus 11 kosmonauterne var „til stadighed i tidnød“, mens de forsøgte at udføre eksperimenter og foretage observationer ombord i Salyut.

– Vægtløshed skabte alvorlige problemer for kosmonauterne ved håndtering af fintfølende instrumenter, og det må ikke undervurderes i fremtidig planlægning.

– På trods af disse problemer vil fremtidige Salyut rumfartøjer indeholde mere videnskabeligt apparatur, og man vil fortsætte et udstrakt forskningsprogram omfattende jordressourcer, rumfænomener, udvikling af rumfartøjssystemer og biomedicinske studier.

– Gentagne operationer med rumskibskontrol vil gradvist blive reduceret og eventuelt standset.

Beslutningen om at genoptage Salyut/Soyus eksperimenterne uden en tilbundsgående ændring i forskningstaktikken følger en særlig aktiv fase i den langvarige russiske debat om bemandet rumforskningstaktik. Den kommer på et tidspunkt, hvor moralen i det russiske rumprogram er særligt langt nede.

Debatten drejer sig ikke så meget om bemandede eksperimenter kontra ubemandede som om den rolle, mennesket skal spille i rumfartøjet. En klike inden for det Sovjettiske Videnskabernes Akademi har støttet rummissioner med særlige formål og relativ kort varighed. En mission efter denne idé kunne tænkes kun at tage sig af spørgsmål om jordressourcer som f. eks. olie- eller mineralundersøgelser.

Den fremherskende taktik indenfor akademiet har været at støtte de missioner, der var bredest muligt anlagt, hvor kosmonauterne var travlt optaget af en masse forskelligt arbejde, så de kunne pumpe så mange oplysninger tilbage til Jorden som muligt.

Efter Soyus 11-kosmonauternes død tog debatten fart og nåede et stadium med overlagt igangsatte rygter i Moskva om, at en af kosmonauterne endnu var i live, da kommandomodulet landede i Kazakhstan, og at ulykken

var forårsaget af besætningsmedlemmernes manglende evne til at kontrollere deres rumkapsel på grund af forlænget vægtløshed.

Sovjettiske læger har senere udtalt, at blodet fra alle tre kosmonauter – Georgi T. Dobrovolsky, Vladislav N. Volkov og Viktor I. Patsayev – var så godt som fordampet i det næsten fuldstændige vakuum i rummet, og at legemerne viste de klassiske tegn på dekompression, men i en grad, som man ikke tidligere havde set.

De fortalte også, at ca. 30 forskellige biologiske parametre omhyggeligt var blevet aflyttet under den 23 dages bemandede del af Salyut eksperimentet i et forsøg på at afsløre afgørende data om gentilpasningen. Alle disse data anses som tabt fra et gentilpasnings-synspunkt, men de studeres stadig i deres forbindelse med menneskets tilpasning til betingelserne i rummet.

For at bekendtgøre den aktuelle sovjettiske rumpolitik, sagde Feoktostov, „Kosmonauterne var til stadighed i tidnød. Vægtløsheden spillede en betydelig rolle heri, da det i høj grad komplicerede arbejdet med instrumenter, som kræver fint og præcist samspil mellem bevægelserne. Og det er meget vigtigt, at vi forstår denne langtfra ligegyldige karakteristik af forskningsoperationer i rummet, opdaget allerede på den allerførste tur i kredsløb omkring Jorden.

Heraf følger ikke, at vi i fremtiden må afstå fra princippet med videnskabeligt apparatur i rumstationer, eller fra forestillingen om et gennemgribende videnskabeligt program. Faktisk er epoken med detaljeret studium af vor planet og det nære rum fra bemandede rumfartøjer kun lige begyndt.“

ej, nov. 71 / BK.

Mars - sonderne

Den røde planet Mars, genstand for århundreders teoretiske spekulationer, bliver udsat for en gennemgribende, videnskabelig ransagelse i månederne november–januar. Mariner 9 rumfartøjet skal foretage mindst tre måneders studier fra omløbsbanen.

Med to Mariner forbiflyvninger i 1969, som viste, at Mars snarere er lyserød end rød, og som har afsløret områder uden kratere, der kunne tyde på nyere aktive processer, håber videnskaben, at 1971 missionen vil blive en guldgrube uden lige i den planetariske udforskning.

„Hvis alt går vel, venter vi os en veritabel eksplosion af oplysninger om Mars-terrænet, klimaet og atmosfæren og selv om de to små måner“, sagde Robert H. Steinbacher, leder af Mariner 9 projektet. „Vi håber endog at kunne opstille daglige og sæsonmæssige vejrkort.“

Regnet fra ankomsten til Mars den 13. november skal Mariner 9 efter beregningen tilbagesende fra 25 til 30 milliarder computer enkelt-oplysninger („bits“, svarende til en prik i et TV-billede. red.), indsamlet under seks videnskabelige eksperimenter. Mariner 6 og 7 leverede i alt to milliarder oplysninger. Den første Mars-sonde, Mariner 4, ydede kun 215 millioner data.

Kundskabs-eksplosionen skulle blive kvalitativ såvel som kvantitativ. For eksempel ventes 1971 missionen at frembringe mere end 5.000 fjernsynsbilleder, med hundreder af teleskopoptagelser, der kan vise enkeltheder på størrelse med en fodboldbane (90 meter eller mindre af Mars-overfladen). 1969 missionen gav 205 billeder; 1965 turen 22.

Desuden vil fotografierne og de videnskabelige målinger blive taget så tæt på som 1200 km – i sammenligning hermed var de tidligere afstande fra 3.200 til 10.500 km. I dens to gange daglige elliptiske bane vil Mariner 9 gå ud til 17.200 km fra planeten. Banen vil give god dækning af planeten med 65 graders inklination fra Mars-ækvatoren og med den stør-

ste opløsningsevne fra syd til nord i lav bane.

Mariners to TV kameraer med linser til optagelse af vide og snævre vinkler er monteret på en drejelig platform, hvorpå der også er anbragt et infrarødt radiometer, infrarødt spektrometer og ultraviolet spektrometer. Alle disse instrumenter er „boresighted", det vil sige opstillet på en sådan måde, at de observerer det, som kameraerne er rettet imod.

På denne måde håber grupperne af videnskabsmænd på at kortlægge mere end 70 pct. af Mars og måle temperaturer, terræn og atmosfæriske forhold i hvert af de affotograferede områder.

„Vi har to hovedopgaver på denne mission", sagde Steinbacher. „Ikke alene vil vi undersøge Mars i detaljer på daglig basis, men vi har i sinde at sammenfatte data fra instrumenterne for at aflede mere end oplysningernes totale sum."

Instrumenterne vil betragte en tidlig sommeratmosfære og overflade mod syd og tidlig vinter mod nord.

Instrumenterne vil i forening studere visse fænomener, som har vakt nysgerrighed ved observationer fra Jorden og ved tidligere Mariner missioner. Disse fænomener omfatter bl. a. skyer, tåge, lyse pletter og støvstorme.

Et særligt mål er studiet af den tilsyneladende „formørkelsesbølge", som sæsonmæssigt fejer hen over Mars. Rumfartøjet ankommer midt i formørkelsesperioden på den sydlige halvkugle.

Opdagelse af livsformer på Mars ligger udenfor kameraets kapacitet (idet opløsningsevnen ikke er tilstrækkelig til, at de kan observeres). Imidlertid kan sammenfatningen af fotografierne med data fra de andre instrumenter give oplysninger om, hvor velegnet Mars er som eventuelt hjemsted for en eller anden form for liv.

Chancerne for en primitiv form for liv forøgedes i år ved et hold JPL forskeres laboratorie-opdagelser. Ved ultraviolette bestrålingsforsøg under simulerede Mars-betingelser frembragte forskerne tre organiske forbindelser (formaldehyd, acetaldehyd og glykolsyre), som menes at have været forløbere for biologiske molekyler på den primitive Jord.

Ved et eksperiment i 1964 så man for første gang, at Mars-atmosfærens tryk kun er ca. en hundrededel af Jordens, og at planetens overflade har højdeforskelle på op til 5.000 m.

Planlæggerne af missionen har ikke overset de to små Mars-måner. Mariners baner vil bringe den ind imellem Phobos, som omkredser Mars ca. 6.400 km, og Deimos, ca. 19.200 km ude.

Phobos, fotograferet både af Mariner 6 og 7, viste sig at være et mærkeligt mørkt, kartoffelformet legeme, kun 17,7 km i diameter fra pol til pol, men 22,5 km i diameter ved ækvator. Deimos er måske kun otte til ti km i diameter.

NASA News, 14. sept. 1971. /*BK.*

Nye objekter i rummet

Fra Case universitetet i Ohio og Melbournes i Australien har to astronomhold meddelt, at de i mælkevejen på den sydlige halvkugles himmel har opdaget en ny slags „astronomisk objekt", som udsender gammastråler af meget høj energi. Gammastråler er de mest intense elektromagnetiske stråler, som kendes, med kortere bølgelængde og langt mere energi end røntgenstråler. Deres forekomst er konstateret via instrumenter i balloner, eftersom de ikke trænger gennem Jordens atmosfære. To „objekter" er foreløbig blevet fundet, og foruden gammastråler udsender begge tillige røntgenstråler.

Jyllandsposten, 15. aug. 71.

UFO'ER OG DYR

Twin Falls, Idaho, USA (Week-enden den 8.–9. sept. 1956).

„New York World Telegram & Sun" fra den 14. september meddelte, at en 200 fod stor tallerken landede på en ranch 40 miles syd for Twin Falls og snappede en ung stud. De tre vidner var: E. L. Rayburn, ejer af ranchen og kendt advokat fra Twin Falls; to af hans funktionærer, Joe Parker og Dick Parker.

F.S.R., nov.-dec. 1956. /*BK.*

Havde Apollo-mandskabet for store arbejdsbyrder?

Teknikere fra det bemandede rumfartscenter i Houston har gennemgået Apollo 16 mandskabets arbejdsbyrder, efter den overanstrengelse, Apollo 15 astronauterne David R. Scott, James B. Irwin og Alfred M. Worden var ude for, og som forsinkede deres gentilpasning til de jordiske omgivelser.

Af særlig interesse for NASA's flyvemedicinske stab, der undersøgte mandskabet efter dets tilbagekomst fra den anstrengende 12-dages mission, var:

Tolerancer indenfor arbejdsevnen. Evnen til at udføre et vist arbejde ved forskellige grader af anspændelse blev først genvundet af mandskabet længe efter den periode på 50 timer, det har taget tidligere astronauter.

Korte afvigelser i hjerteslaget noteredes hos Scott og Irwin under opgaven. Dette urytmiske hjerteslag er ikke bemærket af NASA's lægehold under en flyvning, siden John Glenn fløj tre gange rundt om Jorden i Mercury 7, den 20. februar 1962, sagde Dr. Charles Berry, leder af medicinske opgaver og forskning ved det bemandede rumfartscenter.

Svimmelhed efter rumrejsen hos Irwin, som også meddelte, at han ikke havde haft det helt godt under opgavens første tre dage.

Symptomerne har noget at gøre med funktionen af blodkarsystemet, men lægerne mener ikke, mandskabet befinder sig i nogen fysiologisk fare, understregedes det af Dr. C. Berry.

Han er overbevist om, at symptomerne står i direkte forbindelse med træthed efter den store arbejdsbyrde, der var pålagt dette mandskab, især Scott og Irwin, der skulle klare måneundersøgelser i tre lange perioner. De hjalp også Worden med videnskabelige eksperimenter på vej til Månen, mens de i to dage kredsede om Månen efter tilbagekomsten til kommando/service modulet, samt på vej tilbage til Jorden.

Berry erklærede, at de, efter Apollo 15 mandskabets fysiologiske erfaringer „nøje gennemgår Apollo 16 tidsskemaet (mandskabets aktiviteter) og ser sig om efter forandringer." En mulig forkortelse af den første tur ud på Månens overflade og en nedsætteelse af aktiviteten på vej til og fra Månen undersøges.

Lederen af det bemandede rumfartscenters lægehold påpegede: „Vi må stadig lære, hvad der sker med mennesket i rummet. Det er derfor, vi flyver." Han sagde, at Apollo 15 missionen viser sig at være „en medicinsk guldgrube, som måneprøverne var en geologisk."

Han udtalte, at han gerne så fremtidige Apollo missioner udstrakt til mere end Apollo 15's 12 dage.

„J missionen" er beregnet til at vare 16 dage, men efter det nuværende skema for de to sidste flyvninger, Apollo 16 og 17, skulle de også kun vare 12 dage.

ej/BK

Basis for liv i det ydre rum

Ved at kombinere teknikken fra kemilaboratorierne med observatorie-apparatur har radioastronomer fornyligt opdaget mindst 13 forskellige slags molekyler i det udstrakte rum mellem stjernerne i Jordens galakse.

Nu er jagtmarkerne for astrokemien, som denne ny disciplin kaldes, blevet enormt udvidet. Den franske astronom, Leonid N. Weliachew, 34 år, meddelte i midten af juli, at han havde fundet det første drilagtige bevis for molekyleopbygning i galakser udenfor Mælkevejen. Hans opdagelse var endnu en antydning af, at liv måske ikke er enestående for Jorden.

Sammenkoblede antenner. Andre astronomer har også søgt efter ekstragalaktiske molekyler, men uden held. Da de manglede tilstrækkeligt følsomme radioteleskoper, kunne de ikke opfange de svage „visitkort", som sådanne molekyler efterlader sig i de radiobølger, der kommer fra fjerne galakser. For at overvinde

den hindring sammenkoblede Weliachew, som nu er gæste-astronem ved Caltech, skolens tre store antenner i Californiens Owens Valley – én 40 meters og to 27 meters skålantenner – så to af dem hele tiden kunne bruges samtidigt. Denne teknik gav ham en modtagestyrke, der svarer til en enorm enkeltantenne med en diameter lig med afstanden mellem de to antenner (op imod 1050 meter). Da han derefter rettede sine tvillinge-instrumenter mod to særligt kraftige radioenergikilder, galakserne M82 og NGC253*), fandt han hurtigt, hvad han søgte efter: Det karakteristiske spor af enkle molekyler, dvs. molekyler sammensat af et enkelt brint- og et enkelt iltatom.

Sådanne eksempler på kemisk udvikling er et væsentligt første trin i opbygningen af aminosyrer og proteiner, sammensatte molekyler, som er selve livets byggesten. Så Weliachew har leveret betydningsfuld støtte til stadig flere videnskabsmænds tro på, at de samme kemiske processer, som sandsynligvis frembragte liv på Jorden, finder sted i hele universet. „Jeg ler ikke ad tanken om at finde intelligent liv i universet", siger Weliachew. „Det er en alvorlig sag." *ej/BK.*

Bevatronen forklarer lysglimt

Her er en forklaring på de mærkelige lysglimt, de amerikanske astronauter fortalte de havde set – både med åbne og lukkede øjne.

En ganske almindeligt klædt mand med grånende hår styrede en dag i begyndelsen af september 1971 mod en af verdens kraftigste atompartikelacceleratorer og iførte sig en støbt plasticmaske. På et signal tændtes acceleratorstrålen, og kvælstofatomkerner fór med næsten lysets hastighed mod hans tinding gennem et hul i masken. Først skete der intet, selvom strålen ramte hans synsnerve bag nethinden. Men ved den næste impuls havde hans hoved bevæget sig, så strålen passerede gennem hans nethinde. „Hej, der er en!" råbte han. „Hej, der er en hel konstellation!"

Fysiker Edwin McMillan, 63, Nobelpristager og leder af Berkeley Laboratoriet i Californien, havde i sit eget laboratorium set de samme lysglimt, som astronauterne så i rummet, når deres øjne var lukkede. Ydermere, sagde han, viste eksperimentet, at det var atomare partikler, der forårsagede glimtene – ikke ved at ramme synsnerven eller passere gennem øjenvæsken, men ved at gennemtrænge selve nethinden.

McMillans stolthed gjaldt mere end blot lyseksperimentet. Hundredvis af teknikere, ingeniører og videnskabsmænd havde siden marts arbejdet på at omdanne Berkeley bevatronen – som var konstrueret til eksperimenter med høj-energi protoner – til at accelerere også tungere partikler: kvælstof-ioner. Som resultat heraf kunne McMillan ved en pressekonference i september bekendtgøre, at kvælstofatomer var blevet forstærket til 36 milliarder elektronvolt, det højeste energiniveau, der nogensinde er opnået med så tunge partikler i et laboratorium.

Hvad bevatron-apparaturet i virkeligheden havde gjort, var at skabe en slags hjemmelavet kosmisk stråle, et stort skridt henimod at bringe universet ned på Jorden. Ligesom kosmiske stråler ude i rummet, er de partikler, der skydes ud gennem bevatronen „nøgne" atomkerner – i dette tilfælde kvælstof – som er blevet afklædt deres elektroner og accelereret til umådelige hastigheder. Ved at afskyde disse bittesmå kugler mod et plasticmål, rigt på brintatomer, var Berkeley-holdet i stand til at sønderdele de laboratoriefremstillede kosmiske stråler. Ved analysering af resultaterne af dette og lignende eksperimenter, håber fysikere at kunne supplere deres noget ringe lager af kundskab om ikke alene atomkerner, men også om pulsarer og supernovaer, hvor man mener de kosmiske stråler skabes. „Det åbner en helt ny metode til at studere atomstrukturer", sagde Berkeley fysikeren Harry Heckman. *ej/BK.*

---

*) *M82 står for objekt nr.82 i kataloget over stjernetåger, galakser og stjernehobe, påbegyndt af den franske astronom fra det 18. århundrede, Charles Messier. NGC253 betyder objekt nr. 253 i det ny almene katalog.*

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Forretningsudvalget (FU).

FU (se side 2) har, siden sidste nummer af UFO-NYT udkom, arbejdet med en del ældre og nyere opgaver, som vedrører SUFOI's daglige drift. Der har kun været få nye sager, og de fleste er allerede afsluttet. For at give læserne en forestilling om de ting, der drøftes, bringes hér en kort omtale af de vigtigste emner:

1)UFO-NYT i kiosker:

UFO-NYT er i hele 1971 blevet solgt gennem landets jernbanekiosker. Det er nu meningen, at vi vil søge at udvide dette salg. For at føle os frem til interessen herfor, har FU bedt et af medlemmerne i Informationsafdelingen om at rejse rundt til kioskerne i Storkøbenhavn, og bede dem sælge bladet i en forsøgsperiode. Vi håber at kunne starte et udvidet kiosksalg næste år, men foreløbig vil vi blot vide, hvor mange flere eksemplarer, vi skal trykke for at dække behovet. Da medlemskab i SUFOI tillige giver adgang til at købe UFO-bøger med rabat, vil de fleste regelmæssige læsere nok foretrække et årsabonnement.

2) Undersøgelser:

FU har startet et par undersøgelser i den forløbne tid. SUFOI havde taget nogle jordprøver fra et sted, hvor der var rapporteret om et landet UFO. Undersøgelsen er endnu ikke afsluttet, men skulle den føre til noget uventet, vil den blive omtalt hér i bladet. – – Ligeledes har SUFOI modtaget en del film og fotos, som ejerne mente forstillede UFO'er. Indtil nu har vore undersøgelser ikke bekræftet noget sådant; Men et særligt interessant billede (taget ved Grenå) er sendt til vores forbindelser i USA til nærmere analyse.

Sideløbende med de her nævnte eksempler foregår der en del forskning og studier i forskellige af SUFOI's udvalg rundt om i landet. Hver gang der nås frem til et resultat, som må formodes at interessere andre, vil det blive omtalt.

3) Annoncering for UFO-NYT: Kender De eller har De forbindelse med nogle mindre blade og/eller tidsskrifter??

– SUFOI vil med stor glæde levere artikler til disse om det stof, der behandles i UFO-NYT, mod at disse blade (evt. skoleblade) vil oplyse kort om UFO-NYT. – – FU har i de sidste par måneder annonceret i nogle tidsskrifter og resultatet har været godt. – Desværre har vi ikke råd til store annoncer, men vi vil da gerne hjælpe skole- og spejderblade ell. lign. med nogle artikler om emnet! Henvendelse til Informations-afdelingen (se side 2).

5) UFO-Lysbilleder:

Der er nu fremstillet en serie nye lysbilleder; de kan sendes til foredragsholdere rundt om i landet mod et mindre depositum. Med billederne følger et forklarende teksthefte. Alle oplysninger om disse billeder kan skaffes hos SUFOI's foredragsafdeling (se side 2). Hér kan De mod at sende 2 kr. i frimærker få tilsendt to – ajourførte – duplikerede foredrag.

6) Øvrigt . . .:

Der er en vandreudstilling under udarbejdelse. Den skulle være klar til prøveopstilling kort efter nytår. Informationsafd. arbejder med sagen efter retningslinjer fra FU.

– FU har også givet anvisninger for teksten på SUFOI's gratis pjece, som nu skal genoptrykkes. Inform. afd. fremstiller den hurtigt, idet der har vist sig stor interesse herfor hos medlemmerne.

– FU har også nået at udfærdige de nye „SUFOI-emblemer" (se omslagets side 3)!

„SUFOI" på bevpapiret!!

Desværre får vi fra tid til anden breve fra interesserede læsere, hvor meddelelsen er skrevet på papir påtrykt SUFOI's navn (og nogle gange også bomærke) ! – Vi sætter stor pris på de breve og henvendelser, vi modtager, men

vi må desværre påtale det, når *vores* navn anvendes på *andres* brevpapir !

– For at undgå misforståelser overfor offentlighed og presse i særdeleshed, må vi understrege, *at det kun er medlemmer af SUFOI's Repræsentantskab*, der må benytte prevpapir med SUFOI's kendemærker !! – Alle SUFOI's afdelinger og udvalg har fået udleveret papir og stempler – mod kvittering – og systemet bliver værdiløst, når enhver frit kan kopiere det. Som nævnt tidligere er såvel navn som bomærke anmeldt til mønsterbeskyttelse, og det er derfor ulovligt at benytte dem uden speciel tilladelse. Vi må derfor bede alle, der benytter sig af sådant papir – uden SUFOI's tilladelse – om at ophøre hermed.

Information af offentligheden

Som nævnt får vi mange breve fra vore læsere. Blandt en del forslag til forbedringer og ændringer, kommer der også breve, som udtrykker forundring over, at „SUFOI ikke gør noget for at udbrede kendskabet til UFO'ernes eksistens". – Brevskriverne spørger, om vi overhovedet gør noget udover at skrive og udsende UFO-NYT.

Vanskelighederne:

Naturligvis er svaret JA, men måske har vi nok undladt at orientere om vore bestræbelser. Dette hænger delvis sammen med, at resultaterne oftest har været beskedne. SUFOI råder kun over få medarbejdere, som har tid til at forske i emnet samt til at informere offentligheden i den helt store stil. De fleste af os har hænderne fulde med blot at få det allerede startede til at løbe rundt på betryggende vis – (Endnu engang opfordrer vi flere til at hjælpe os; henvendelse til undertegnede).

– SUFOI søger helt naturligt at lade flest mulig stifte bekendskab med problemet UFO'er. Et af midlerne hertil er dette tidsskrift. Gennem de sidste par år har vi desuden søgt forskellige direkte og indirekte veje for at få flere til at tage sagen alvorligt.

Desværre har det alt for længe kunnet lade sig gøre at liste sig uden om UFO-problemet ved at slå en anstrengt latter op, og pressen har flittigt hjulpet med til at legalisere denne debatform!

Direkte henvendelse til ledende personer indenfor forskning, militær eller politik har – om overhovedet – kun givet henholdende eller negative reaktioner.

– Vi har derfor i det sidste års tid koncentreret os om to ting, nemlig:

– at få bibliotekerne til at tage UFO-litteraturen alvorligt, og
– at tilsende dags- og ugepressen løbende meddelelser om observationer etc.

Ang. bibliotekerne:

Fra efteråret 1969 og til efteråret 1970 foretog vi – med stor hjælp fra læserne – en „gallup-undersøgelse" af UFO-interessen på de større danske biblioteker. Meget kort fortalt så viste den 4 ting, vi ikke på forhånd var klare over:

1) at der i gennemsnit befandt sig 2 UFO-bøger på hvert af de større biblioteker i Danmark, men
2) at bøgerne gennemgående var af ældre dato (1950 og 1954) – dog fandtes flere af SUFOI's bøger fra 1967 og 1969, men
3) UFO-NYT fandtes kun på 4 bibliotekers læsesale, og
4) at overbibliotekarerne var stærkt uenige om UFO-litteraturens *berettigelse* på bibliotekerne !!

Herefter gik SUFOI igang med at orientere om UFO-NYT og vore forskellige bogudgivelser. Vi blev de fleste steder mødt velvilligt, og mange biblioteker ville i 1971 skaffe noget om emnet.

Vi kan i dag se, at situationen er ændret betydeligt fra 1969. I gennemsnit har hvert af landets hovedbiblioteker 1-2 af SUFOI's bøger til udlån foruden de øvrige UFO-bøger; der har især vist sig interesse for bogen „UFO-ORIENTERING". – Også interessen for UFO-NYT er vokset betydeligt, idet nu hele 67 læsesale (mod tidligere 4) abonnerer på bladet !

Ang. pressemeddelelser:

SUFOI udsender regelmæssigt meddelelser til dagspressen og lejlighedsvis til distriktsbladene. Hver gang et nyt nummer af UFO-

NYT udkommer, orienterer vi landets dagblade om de væsentligste nyheder, som kan læses heri. Det er kun yderst sjældent, at disse aviser „nedværdiger" sig til at bringe vore indlæg, så på dette punkt kan vi stadig tale om en vis form for uvilje mod eller manglende interesse for at bringe orienterende, seriøst UFO-stof i aviserne.

Helt anderledes stiller redaktionerne sig, dersom en mindre gruppe fanatikere begynder at råbe op om „jordens undergang" og „menneskehedens redning via flyvende tallerkener".

– *Så* ryddes forsiderne i sensationspressen, og Radio/TV har igen lejlighed til at fortælle offentligheden, hvad den bør mene om „disse hersens UFO-mennesker".

– Når noget ekstraordinært foregår i SUFOI, som f. eks. observationsøvelsen den 6. aug., giver vi, så vidt det er muligt, dagspressen og de nærmeste distriktsblade en meddelelse herom. Disse mere „sensationsprægede" meddelelser modtages nogenlunde pænt, men til nogen saglig orientering om emnet kommer det næsten aldrig.

Ugepressen:

Til gengæld ser det ud til, at distriktsbladene i meget vid udstrækning er villige til at hjælpe os med at efterlyse vidner til lokale observationer. Ca. 1 gang om måneden modtager vi en rapport, der indeholder så interessante detailler, at vi er stærkt interesserede i at tale med andre, der måtte have set objektet. – Som sagt har distriktspressen som helhed vist sig positiv, hvad dette angår, og der er også opnået gode resultater samtidig med, at aktuelt UFO-stof får en hæderlig avisomtale!

– – Desværre har kun 3 af landets 60 dagblade ønsket at hjælpe os hermed, men vi må håbe, at redaktørernes „UFO-skræk" en dag ændres til saglig interesse.

(Som et lille positivt á propos til vore hjemlige kvaler bør det nævnes, at den *norske presse* gennem mange år har givet emnet en relativ pæn omtale selv i store dagblade!)

– – For at give læserne et indtryk af, hvordan danske aviser behandler emnet i almindelighed, vil vi fra og med næste gang bringe en kort „Avis-orientering" i denne rubrik.

NB:

Husk stadig at sende avisudklip om UFO'er og rumfart til os, dersom De falder over noget i Deres *lokale* avis eller distriktsblad – tak!!

Internationalt spørgeskema. . . . . . . ?

For tiden udsendes og indsamles en del såkaldt „internationale spørgeskemaer". De er oprindeligt fremstillet af en mindre UFO-organisation i England. Skemaet beder – gennem 29 spørgsmål – læserne om at tage stilling til problemerne, der har en vis tilknytning til UFO-sagen. Man skal blot svare ja eller nej, og dersom man svarer „ja" hele tiden, vil man til sidst have „stemt" for at problemet „UFO'er" skal tages op som dagsorden i de forenede nationer (FN).

Naturligvis vil det være en ting enhver ufolog må være tilfreds med sker, men på den anden side er der heller ingen grund til at gøre sig falske forhåbninger, om de praktiske muligheder.

SUFOI vil hermed understrege, *at vi ikke forestår eller går ind for denne indsamling af „meninger"!*

Der er flere grunde hertil, bl. a.

1) De udvalgte spørgsmål er stærkt „ledende", dvs, at de ikke på noget punkt holder sig neutrale. Sådanne spørgsmål vil uvægerligt få flere „ja-stemmer", end hvad der er udtryk for folks almindelige opfattelse.

2) Da spørgeskemaet er opbygget, som det er, vil selv de 30.000 underskrifter, der er sat som mål, næppe gøre indtryk på nogen officiel instans.

3) SUFOI har ikke tilstrækkeligt kendskab til den organisation (person), der står bag projektet.

Vi må desværre konkludere, at uanset hvad vi måtte mene om ønskværdigheden af en debat i FN, så er et sådant forsøg på „gallup" så dilletantisk udført, at vi kun kan skade os selv ved at stå bag det.

– Til gengæld vil vi søge at orientere vore hjemlige politikere om UFO-problemets eksistens.

Hjælp med i SUFOI

Enhver der har lyst til at arbejde med i SUFOI kan ved henvendelse til undertegnede få at vide på hvilke område, vi især mangler assistance.

– I hvert fald vil De altid kunne hjælpe os, ved at få flere læsere til UFO-NYT – tak.

Peter A. Hansen.

OPINIONEN

Industri-videnskabsmænd accepterer UFO'er

Det amerikanske tidsskrift „Industrial Research" gennemførte i begyndelsen af året en afstemning blandt sine læsere over emnet UFO'er. Et flertal accepterede UFO'erne som virkelige, og tre fjerdedele mente ikke, regeringen havde frigivet alle sine UFO-oplysninger. Skønt de fleste af deltagerne ikke troede, at Condon-rapporten var „det sidste ord i sagen", mente kun halvdelen, at regeringen skulle støtte yderligere UFO-forskning.

Det menes, at „Industrial Research", som har et oplag på 90.000 i forskningskredse og blandt teknikere, læses af hele 360.000 personer. Mere end 23 pct. af læserne siges at have Ph.D-eksamen, andre 23 pct. har MS og 44 pct. har BS.

„Industrial Research" skrev i april-nummeret 1971:

UFO'erne eksisterer sandsynligvis

Uidentificerede flyvende objekter affærdiges ikke så let af teknikerne som af regeringens kontorer og studiegrupper. Skønt kun 8 pct. af 2.700 adspurgte i januar måneds „opinionsundersøgelse" klart erklærede at have observeret et UFO, troede 54 pct, at UFO'erne eksisterer. Kun 31 pct. mente, at de ikke eksisterer.

De fleste af deltagerne i undersøgelsen troede, at regeringen tilbageholder oplysninger om UFO'er, og 80 pct. mente ikke, at Condon-rapporten var „det sidste ord i sagen". De adspurgte var ligeligt fordelt (på „ja" og „nej") med hensyn til værdien af yderligere UFO-forskning fra regeringens side.

Overraskende nok mente 32 pct. af de adspurgte, at UFO'erne stammer ude fra rummet, 27 pct havde naturlige fænomener som årsag og kun 0,6 pct. betragtede UFO'erne som noget, der har sin oprindelse bag jerntæppet.

Tallene fra januar måneds „opinionsundersøgelse" ses nedenfor:

Sp. 1: Tror De UFO'erne eksisterer?

Afgjort	20 pct.
Sandsynligvis	34 –
Ved ikke	15 –
Sandsynligvis ikke	23 –
Afgjort ikke	8 –

Sp. 2: Kender De nogen, der hævder at have set et UFO?

Ja	36 pct.
Nej	64 –

Sp. 3: Har De nogensinde selv set et UFO?

Ja	8 pct.
Nej	78 –
Måske	14 –

Sp. 4: Tror De, at de fleste af dem, der ser et UFO, rapporterer deres observation til myndighederne?

De fleste rapporterer	15 pct.
Nogle rapporterer	49 –
Kun få rapporterer	36 –

Sp. 5: Tror De, at regeringen har frigivet alle sine oplysninger om UFO'erne?

Ja	24 pct.
Nej	76 –

Sp.6: Var Condon-rapportens konklusioner efter Deres mening endeligt afgørende?

Ja	20 pct.
Nej	80 –

Sp. 7: Mener De, at regeringen skulle støtte yderligere forskning for at dokumentere eksistensen eller ikke-eksistensen af UFO'er?

Ja	49 pct.
Nej	51 –

Sp. 8: Hvis De anser det som en mulighed, at UFO'erne eksisterer, hvor mener De så de har deres oprindelse?

Ude fra rummet	32 pct.
Naturligt fænomen	27 –
U. S. A.	5 –
Kommunistiske lande	0,6 –
Ved ikke	35.4 –

The APRO Bulletin, marts-april 71. /BK.

Før mig til din leder.

Abonnementspris 1972: kr. 35,00

På grund af stærkt stigende omkostninger inden for næsten alle områder, herunder udgifter til porto, trykning m. m., ser vi os desværre nødsaget til at forhøje abonnementsprisen for 1972 til kr. 35,- – Til gengæld kan vi love Dem en mængde spændende artikler, bl. a. i nr. 1: Piloter og passagerer i fly iagttager UFO – En bemærkelsesværdig og detaljeret russisk observation fra 1663! – Hvad fortalte sonderne os om Mars? – og meget mere. SUFOI

DIVERSE

Atter UFO symposium

APRO i USA har, sammen med American Institute af Aeronautics and Astronautics, afd. for studerende ved University of Arizona, afholdt et UFO symposium. Det fandt sted 22.–23. november 1971, og en imponerende række videnskabsmænd havde lovet at tale:

Dr. J. Allen Hynek. Dr. Frank B. Salisbury. Professor, dr. Kenneth V. Anderson. Professor, dr. John C. Munday. Professor, dr. Harold A. Cahn. Professor, dr. R. Leo Sprinkle. Professor, dr. Robert S. Ellwood. Dr. Emerson W. Shideler. Professor, dr. Robert F. Creegan. Dr. Kenneth Hessel. Professor, dr. Richard C. Henry. Professor, dr. Walter W. Walker. Professor, dr. B. Roy Frieden. Dr. John S. Derr.

Vi vender snarest muligt tilbage med referat.

IOKj.

Den store UFO-BOG 1971 forsinket

Den store UFO-BOG 1971 forsinket
Grundet flere alvorlige tekniske problemer er den lovede UFO-bog, som skulle udkomme i år, blevet forsinket og kan først ventes udsendt i løbet af 1972.
Skulle der være enkelte, der af forskellige årsager ikke fornyer deres abonnement for 1972, vil de naturligvis ikke blive snydt for de 25 pct. rabat på udsalgsprisen, som vi har lovet alle UFO-NYT abonnenter.

SUFOI

Ekstra juletilbud . . .

EMBLEMET – NU OGSÅ SOM MANCHETKNAPPER!

Efter opfordring fra mange medlemmer lader vi nu vor guldsmed fremstille et begrænset antal manchetknapper. Da disse skal stå for et meget større slid end f. eks. et knaphuls-emblem, bliver de udført i SØLV – i en virkelig fin og gedigen kvalitet.

Da vi kun lader fremstille det antal, der bliver bestilt **NU** – og guldsmeden har givet os et meget fordelagtigt tilbud – kan vi (**ved omgående bestilling**) tilbyde Dem et sæt manchetknapper for KUN

kr. 40,- excl. forsendelse

– EN STRÅLENDE JULEGAVEIDÉ!

NB: For at vi kan nå at levere manchetknapperne inden jul, må vi bede Dem bestille dem ØJEBLIKKELIG! Send et brevkort i dag til SUFOI's EKSPEDITION, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre – så modtager De manchetknapperne pr. postopkrævning. Dette er den hurtigste fremgangsmåde.

EMBLEMET

– er blevet rost af alle, der har set det. „Virkelig et emblem, vi har på hver dag", og „endelig i en kvalitet, vi vil være bekendt at gå med" er typiske kommentarer.

Se det på fotoet – og i virkeligheden! Det koster stadig kun

kr. 15,- alt incl.

Bestil emblemet pr. giro hos

SUFOI's REGNSKABSKONTOR,
Oxford Allé 3 A, 2300 København S.
Giro nr. 11 77 25

– og husk at anføre (på „kupon til modtageren"), om De ønsker nål eller broche.

– se side 214–222 og 239–240